

VAN BINNENSTAD NAAR STADSCAMPUS

Een onderzoek naar de communicatie rondom de verhuizing naar het Roeterseiland

INHOUDSOPGAVE

1. Inleiding.....	8
a. Aanleiding.....	8
b. Hoofdvraag en deelvragen.....	8
c. Doel van het onderzoek.....	10
d. Structuur van het verslag.....	11
2. Methoden van onderzoek.....	12
a. Beschrijving van dataverzameling en analyse.....	12
b. Populatie.....	13
c. Afbakening van concepten en begrippen.....	14
3. Conceptueel kader	16
4. Ervaringen van de FMG-student.....	18
a. Bevindingen	18
b. Terugkoppeling.....	30
5. Ervaringen van studentenvertegenwoordigers	32
a. Bevindingen	32
b. Terugkoppeling.....	43
6. Ervaringen van betrokkenen vanuit de UvA	46
a. Bevindingen	46
b. Terugkoppeling.....	55
7. Discussie en conclusie.....	58
8. Bestuursaanbeveling	62
Zie ook	64
Bijlagen	66
Bijlage 1 – De enquête	66
Bijlage 2 – Verbeter- en leerpunten.....	69

Het ASVA Onderzoeksbureau

Belangenbehartiging begint bij weten wat er speelt. Omdat informatie soms niet beschikbaar is, doet ASVA zelf onderzoek. Het ASVA Onderzoeksbureau opereert onafhankelijk van ASVA, maar dient dezelfde belangen. Inmiddels vormen alle onderzoeken een betrouwbare bron van informatie die serieus wordt genomen door de UvA, HvA, de gemeente en de pers. Met onze onderzoeken leveren we een waardevolle bijdrage aan de kennis in en over de studentenwereld. Onze focus ligt hierbij op het perspectief van de student.

Het ASVA Onderzoeksbureau wordt op het moment ingevuld door Luuk van Gemert en Iris van der Doelen, met ondersteuning vanuit het ASVA bestuur in de persoon van Jelmer Peter, Algemeen Bestuurslid 2014-2015 van de ASVA studentenunie. Daarnaast is er een Onderzoekscommissie met een ondersteunende en adviserende rol, die op dit moment bestaat uit Fien van Gasteren en Jiska Streefkerk.

VOORWOORD

In de zomer van 2014 is de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswenschappen verhuisd vanaf de Amsterdamse binnenstad naar de Roeterseiland-campus in het oosten van het centrum. Bij deze verhuizing zijn veel partijen betrokken geweest, elk met eigen belangen en eigen ideeën. Het Onderzoeksbureau van de ASVA studentenunie heeft de verschillende ervaringen van deze partijen op een rijtje gezet, waarbij de focus lag op het communicatieproces en de informatievoorziening in de periode voorafgaand aan de verhuizing. Het doel hierachter was niet enkel en alleen het benoemen van positieve punten of het leveren van kritiek. Vooral belangrijk was om te leren van het verleden; om constructief te zijn. Op deze manier kunnen we, door verbeterpunten met beide handen aan te pakken en door de positieve punten juist extra te omarmen en verder uit te bouwen, een bijdrage leveren aan toekomstige campusontwikkelingen van onze universiteit.

Graag wil ik mijn collega Iris van der Doelen en oud-collega Maisha van Pinxteren van het ASVA Onderzoeksbureau bedanken voor hun goede medewerking en hulp. Onze gezamenlijke dank gaat uit naar Fien van Gasteren en Jiska Streefkerk, die het afgelopen half jaar als leden van onze Onderzoekscommissie met een scherp oog ondersteuning hebben gegeven in het onderzoeksproces. Natuurlijk danken wij ook al onze collega's binnen de ASVA studentenunie die hebben meegeholpen aan de uiteindelijke totstandkoming van dit onderzoek. Onze dank gaat uit naar al onze respondenten en naar alle studentenvertegenwoordigers die bereid waren om mee te werken aan onze interviews. In het bijzonder danken wij Hans Amman, Tom Verhoek en Liesbeth Westerlaken voor hun bereidheid om met ons in gesprek te gaan over hun ervaringen met de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland.

Namens het ASVA Onderzoeksbureau wens ik u veel plezier bij het lezen van dit verslag.

Luuk van Gemert

Coördinator ASVA Onderzoeksbureau

17 maart 2015

1. INLEIDING

a. Aanleiding

Vanaf 1 september 2014 is de gehele Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen van de Universiteit van Amsterdam, met uitzondering van de afdeling Psychologie, gehuisvest op de Roeterseilandcampus. Vanaf zeven verschillende locaties in de binnenstad zijn de voorzieningen van 8000 studenten en werkplekken van 1300 medewerkers verhuisd naar deze moderne stadscampus. Op lange termijn moet het Roeterseiland ruimte bieden aan de gehele Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen (FMG), de Faculteit der Rechtsgeleerdheid (FdR) en de reeds in dit complex gevestigde Faculteit Economie & Bedrijfskunde (FEB). Deze ontwikkelingen komen voort uit de bredere visie van de UvA om opleidingen met aan elkaar verwante disciplines te clusteren in vier 'open stadscampussen', namelijk de Binnenstadscampus en de Roeterseilandcampus in het centrum van de stad, het Academisch Medisch Centrum in Zuid-Oost en het Amsterdam Science Park in Watergraafsmeer.

Ondanks dat er al jaren plannen lagen voor deze verhuizing is er voor studenten, studieverenigingen en medewerkers van de UvA lange tijd onduidelijkheid geweest zaken als het precieze moment van verhuizen, de studieplekken en faciliteiten voor studieverenigingen. Een tastbaar resultaat van deze onvrede was de protestactie REC de Verhuizing, die plaatsvond in mei 2014. Het ASVA Onderzoeksbureau, onafhankelijk van de ASVA studentenunie, maar nauw betrokken bij de belangen van de Amsterdamse student, hecht er waarde aan de ervaringen van betrokken partijen in kaart te brengen. Inzicht hierin zou immers een positieve bijdrage kunnen leveren aan toekomstige fasen van de campusontwikkeling van de UvA.

b. Hoofdvraag en deelvragen

De centrale vraag die door middel van dit onderzoek wordt beantwoord, luidt als volgt:

Hoe hebben de verschillende partijen die betrokken waren bij de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland, het communicatieproces rondom de verhuizing ervaren en welke verbeterpunten zien zij?

Met het communicatieproces wordt zowel bedoeld de interne communicatie binnen de UvA en de communicatie tussen partijen onderling, als

de communicatie en informatievoorziening van de verschillende partijen naar de buitenwereld toe. Omdat communicatie iets is dat nooit op zichzelf staat, wordt er bij de beantwoording van deze vraag rekening gehouden met de verschillende organisatorische aspecten en de complexiteit die komen kijken bij een dergelijk groot verhuizingsproject. Hierdoor wordt het niet alleen mogelijk om, waar nodig, bepaalde nuances aan te brengen, maar het levert ook een beter totaalbeeld op van het gehele verhuizingsproces. Om een volledig antwoord te geven op de centrale vraag, is een viertal deelvragen opgesteld. In hun ondersteuning van de centrale vraag vormen ze de leidraad van het onderzoek, terwijl ze tegelijkertijd voor een belangrijk deel de structuur van dit verslag bepalen.

Met de eerste deelvraag wordt toegespitst op de feitelijke gebeurtenissen van de voorbije jaren, met betrekking tot de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland. Want wat kan er gezegd worden over het precieze tijds-pad van de verhuizing? Wanneer en hoe kwam de communicatie tot stand? Welke partijen waren hierbij betrokken en welke rol speelden zij? Om dit alles in één vraag te formuleren:

Hoe zijn het verhuizingsproces en de rol van de verschillende betrokken partijen in brede zin te omschrijven?

Met de tweede deelvraag wordt de focus verlegd naar de ervaringen van studenten, studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers, als het gaat om de communicatie tijdens en informatievoorziening omtrent het verhuizingsproces. Hierin wordt er gekeken naar zowel de positieve als de negatieve ervaringen, uiteraard niet zonder aandacht te besteden aan de door deze partijen aangedragen verbeterpunten en nuances. Deze vraag luidt dan ook als volgt:

Hoe hebben studenten, studieverenigingen en andere vertegenwoordigers het communicatieproces omtrent de verhuizing naar het Roeterseiland ervaren?

Met de derde deelvraag wordt getracht duidelijkheid te scheppen over de ervaringen van verschillende verantwoordelijke UvA-medewerkers en betrokkenen, als het gaat om de communicatie tijdens en de informatievoorziening over het verhuizingsproces. Net als bij de tweede deelvraag wordt ook hier aandacht besteed aan positieve en negatieve ervaringen, terwijl er nadruk gelegd wordt op de naar voren gekomen verbeterpunten. Deze vraag luidt als volgt:

Hoe hebben betrokken UvA-medewerkers en –bestuurders het communicatieproces omtrent de verhuizing naar het Roeterseiland ervaren?

Met de vierde deelvraag wordt getracht inzicht te krijgen in de complexiteit van het verhuizingsproces en in de mate waarin de informatievoorziening en communicatie vanuit de UvA is beïnvloed door organisatorische aspecten. Hierbij wordt gekeken naar de rol die eventuele organisatorische problemen hebben gespeeld in het communicatieproces en hoe de verschillende betrokken partijen hier tegenaan kijken. Uiteraard wordt bij beantwoording van deze vraag gekeken naar oplossingen die door de verschillende partijen worden aangedragen.

In hoeverre hebben organisatorische aspecten van het verhuizingsproces invloed gehad op de keuzes die door de UvA zijn gemaakt, als het gaat om informatievoorziening en communicatie omtrent de verhuizing?

c. Doel van het onderzoek

Het voornaamste doel van dit onderzoek is het scheppen van een totaalbeeld van zowel de positieve als de negatieve ervaringen van de betrokken partijen. Hierbij gaat het om het communicatieproces en de informatievoorziening rondom de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland. Inzicht hierin kan zorgen voor een beter wederzijds begrip bij alle betrokken partijen, wat bij kan dragen aan een succesvolle afwikkeling van de verhuizing. Ook kunnen de hieruit voortgekomen verbeterpunten wellicht een constructieve bijdrage leveren aan toekomstige ontwikkelingen in de campusvorming van de Universiteit van Amsterdam. Met suggesties aangedragen door de verschillende partijen wordt duidelijk gemaakt op welke punten er met het oog op toekomstige verhuizingen of andere huisvestingsontwikkelingen verbeteringen door te voeren zijn, op welke punten er extra aandacht nodig is en welke positieve punten in de toekomst verder uitgebouwd kunnen worden. Het is hierbij van belang in het achterhoofd te houden dat elk verhuizingsproject weer anders is en dat de complexiteit van dergelijke projecten verder reikt dan waar in dit onderzoek naar gekeken kan worden. Het is dan ook niet de verwachting dat de bevindingen uit dit onderzoek direct zullen leiden tot vlekkeloze toekomstige verhuizingen. Wel kan een evenwichtige combinatie van een kritische en constructieve kijk bijdragen aan de heropening van een interessante discussie en samenwerking om in de toekomst te kunnen werken aan verbeteringen in het proces.

d. Structuur van het verslag

Dit onderzoeksverslag is als volgt opgebouwd. In de volgende paragraaf wordt aandacht besteed aan de operationalisering van het onderzoek. Er wordt uitgelegd wat voor methoden er tijdens het onderzoek toegepast zijn en hoe er precies te werk is gegaan. Uiteraard worden de onderzoeksubjecten en andere relevante begrippen afgebakend en verduidelijkt. In de daaropvolgende paragraaf, paragraaf 3, worden de rollen van de betrokken partijen uiteengezet, alsmede een aantal feitelijke gebeurtenissen die hebben plaatsgevonden in de periode voorafgaand aan de verhuizing. Met deze informatie wordt antwoord gegeven op de eerste deelvraag. De ervaringen van FMG-studenten komen aan bod in paragraaf 4. In paragraaf 5 komen de ervaringen van verschillende studentenvertegenwoordigers aan bod, waarbij de focus vooral ligt op de ervaringen van studieverenigingen. In paragraaf 6 worden de ervaringen van verschillende UvA-medewerkers en verantwoordelijken beschreven, terwijl er ook wordt gekeken naar een aantal problematische organisatorische aspecten van de verhuizing. Er wordt antwoord gegeven op de derde en vierde deelvraag. Het verslag wordt afgesloten met een conclusie en discussie.

2. METHODEN VAN ONDERZOEK

a. Beschrijving van dataverzameling en analyse

In dit onderzoek is gebruik gemaakt van zowel kwalitatieve als kwantitatieve methoden. De ervaringen van studenten zijn verkregen door middel van een enquête (Bijlage 1), die actief online is verspreid onder een grote groep studenten van de verschillende studieprogramma's van de FMG. De enquête bestond uit enkele stellingen op een vijf-puntschaal en uit enkele open vragen met betrekking tot het communicatieproces rondom de verhuizing. Daarnaast zijn er interviews gehouden met verschillende studentenvertegenwoordigers, zoals voorzitters van studieverenigingen van het academische jaar 2013-2014, de overkoepelende faculteitsvereniging (FvFMG) en de Facultaire Studentenraad van de FMG (FSR-FMG), met als doel het verkrijgen van informatie over zaken als onderlinge samenwerking, de samenwerking en communicatie tussen deze partijen en personen binnen de UvA en persoonlijke ervaringen. Ook zijn er gesprekken gevoerd met enkele personen die binnen de UvA een rol hebben gespeeld in het proces. Deze mensen zijn Hans Amman, vicevoorzitter van het College van Bestuur van de UvA, Tom Verhoek, verhuizingscoördinator FMG en Liesbeth Westerlaken, communicatieadviseur van de FMG. Aanvullende informatie is verkregen uit de website van de UvA en kennis en expertise van verschillende mensen binnen de ASVA studentenunie.

De analyse van de verzamelde data is als volgt in zijn werk gegaan. Met behulp van het statistische programma SPSS heeft er een analyse plaatsgevonden van de kwantitatieve gegevens die zijn verkregen uit de enquête, terwijl de interviews na zorgvuldig transcriberen handmatig zijn gecodeerd en geanalyseerd, deels met behulp van kwalitatieve analysesoftware als ATLAS.ti. Ook de kwalitatieve data afkomstig uit de enquêtes, met andere woorden de antwoorden op de open vragen, zijn op een dergelijke manier geanalyseerd.

b. Populatie

Over de onderzoekspopulatie kan het volgende gezegd worden. Wat betreft de enquête is geprobeerd om een zo groot mogelijke groep studenten te bereiken, met als doel het zorgen voor een zo hoog mogelijke betrouwbaarheid van de resultaten. De enquête is opgedeeld in twee delen, namelijk een gedeelte met stellingen en een gedeelte met open vragen. Het eerste gedeelte is door 260 respondenten volledig ingevuld, terwijl het gedeelte met de open vragen 203 bruikbare resultaten heeft opgeleverd. De spreiding van de respondenten over de verschillende studies is weergegeven in **Tabel 1**.

Er zijn in totaal veertien interviews afgenomen: drie interviews met UvA-medewerkers en –bestuurders en elf interviews met studentenvertegenwoordigers.

Tabel 1

Sociologie	28
Psychologie	35
Sociale Geografie en Planologie	26
Politicologie	54
Communicatiewetenschap	18
Algemene Sociale Wetenschappen	35
Pedagogiek, Onderwijskunde en Lerarenopleiding	31
Culturele Antropologie en Ontwik- kelingssociologie	25
Overig	8
Totaal	260

c. Afbakening van concepten en begrippen

Alvorens de bevindingen uit het onderzoek te tonen, is het belangrijk om de verschillende concepten en begrippen die gebruikt zullen worden, te verduidelijken en af te bakenen. Allereerst is het belangrijk duidelijk te maken wat er in dit verslag bedoeld wordt met het communicatieproces. Zoals eerder verteld, wordt met aanduidingen als het communicatieproces of de communicatie, bedoeld op *zowel de interne communicatie binnen de UvA en de communicatie tussen partijen onderling, als de communicatie en informatievoorziening van de verschillende partijen naar de buitenwereld toe*. Het gaat dus om de manier waarop er binnen de UvA intern met elkaar werd gecommuniceerd over de verhuizing, om hoe er tussen de studentenvertegenwoordigers onderling werd gecommuniceerd, maar ook om hoe zij naar buiten toe hebben gecommuniceerd.

Verder is het van belang duidelijk te maken welke individuen en partijen er in dit verslag genoemd worden en welke benamingen en afkortingen daarvoor worden gehanteerd. Terugkomende termen zijn logischerwijs de Faculteit der Maatschappij- en Gedragwetenschappen (FMG), de Roeterseilandcampus (REC), de Faculteitsvereniging van de Faculteit Maatschappij- en Gedragwetenschappen (FvFMG), de Facultaire Studentenraad van de FMG (FSR-FMG), de Centrale Studentenraad van de UvA (CSR), de ASVA studentenunie (ASVA), het College van Bestuur van de UvA/HvA (CvB), de afdeling Huisvestingsontwikkeling (HO), Facility Services (FS), Bureau Onderwijs Logistiek (BOL) en College Sociale Wetenschappen (CSW). De term studentenvertegenwoordigers wordt gebruikt als verzamelnaam voor voorzitters van de acht FMG-studieverenigingen, de FvFMG en de FSR. Het ligt overigens voor de hand dat er met de term verhuizing bedoeld wordt op de verhuizing van onderwijsruimten en –faciliteiten van de FMG naar het Roeterseiland, die in de zomer van 2014 voor het grootste deel heeft plaatsgevonden.

Naar de drie geïnterviewde UvA-medewerkers wordt in het verslag gerefereerd met hun eigen namen, omdat de unieke en publieke individuele rol die zij in het proces hebben gespeeld, het anonimiseren van hun namen moeilijk maakt. Naar de geïnterviewde voorzitters van de studieverenigingen, de FvFMG en FSR wordt in willekeurige volgorde gerefereerd met de termen 'Voorzitter A', 'Voorzitter B', etc., enerzijds vanwege de tijdelijkheid die hoort bij hun functie, anderzijds vanwege het feit dat het voor de inhoud van dit verslag geen toegevoegde waarde heeft om hun namen hier te noemen.

3. CONCEPTUEEL KADER

In deze sectie wordt kort de rol van de betrokken partijen besproken. Ook wordt er een aantal concrete zaken rondom de verhuizing geschetst.

Allereerst kan het een en ander gezegd worden over de verschillende partijen die betrokken waren bij het communicatieproces omtrent de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland. Een belangrijke groep werd gevormd door **de acht studieverenigingen van de FMG**: Pegasus (Algemene Sociale Wetenschappen), Mercurius (Communicatiewetenschap), Comenius (Pedagogische Wetenschappen, Onderwijskunde en Universitaire Pabo), Machiavelli (Politologie), SEC (Sociologie), Kwakiutl (Culturele Antropologie en Ontwikkelingssociologie), Sarphati (Sociale Geografie en Planologie), VSPA (Psychologie). De meerderheid van deze studieverenigingen had voorheen hun eigen faciliteiten, zoals kantoorruimtes, op het Binnengasthuisterrein. De verhuizing van de faculteit betekende logischerwijs ook een verhuizing van deze faciliteiten naar de Roeterseilandcampus. In de periode voorafgaand aan de verhuizing hebben de studieverenigingen individueel dan wel verenigd in de **overkoepelende faculteitsvereniging FvFMG** met verschillende andere partijen gesproken over deze overgang. Specifieke belangen hierbij hadden betrekking op de praktische vormgeving en invulling van de eigen faciliteiten, de achterban van de verschillende studieverenigingen en de Common Room, een sociale ontmoetingsplaats voor studenten van de faculteit. De voornaamste contactpersoon voor de studieverenigingen was **Tom Verhoek**, beleidsadviseur Gebouwen & Voorzieningen en in die hoedanigheid verhuizingscoördinator van de FMG.

Andere betrokken of verantwoordelijke UvA medewerkers die in dit verslag genoemd zullen worden, zijn de toenmalig decaan van de FMG **Edward de Haan**, vicevoorzitter van het College van Bestuur **Hans Amman**, directeur van het College Sociale Wetenschappen **Johan Post** en communicatieadviseur van de FMG **Liesbeth Westerlaken**. Vanuit de studenten was er een aantal betrokken partijen actief. Er is voortdurend onderling contact geweest tussen partijen als de CSR, de FSR-FMG, ASVA en de studieverenigingen, zowel individueel als verenigd in de FvFMG. De CSR en FSR-FMG waren hierin als gekozen vertegenwoordigers van de studenten een belangrijke gesprekspartner, net als de ASVA studentenunie dat was als centrale belangenbehartiger van de Amsterdamse student.

Aan de daadwerkelijke verhuizing, die heeft plaatsgevonden in de zomer van 2014, is een lange periode van planning vooraf gegaan. De faculteit, voor-

heen verspreid over zeven verschillende locaties, moest met haar **8000 studenten** en **1300 medewerkers** worden verhuisd naar het moderne complex op het Roeterseiland. Aanvankelijk was gepland dat alle studies van de FMG bij elkaar gehuisvest zouden worden, maar **vanwege een gebrek aan ruimte bleek het uiteindelijk niet mogelijk te zijn de afdeling Psychologie** in hetzelfde gebouw, gebouw B/C/D, onder te brengen. Op termijn zal deze afdeling in het gebouw G op het Roeterseiland ondergebracht gaan worden.

Het definitieve besluit om te gaan verhuizen werd genomen in mei 2014, mede onder druk van een opgerichte actiegroep met de naam **REC de Verhuizing**. Deze actiegroep, ontstaan uit een samenwerking van studenten van de FMG, studieverenigingen, de FvFMG, de ASVA studentenunie, de CSR en de FSR-FMG, heeft in het voorjaar van 2014 de druk voor het nemen van een definitief besluit sterk opgevoerd, met als voornaamste beweegreden de **behoefte aan duidelijkheid** omtrent de plannen. Nadat er definitief door het universiteitsbestuur was besloten om in de zomer van 2014 te gaan verhuizen, is de communicatie naar studenten in gang gezet.

Vanaf **september 2014** zijn de nieuwe gebouwen en voorzieningen op het Roeterseiland opengesteld voor onderwijs en onderzoek, terwijl er in de eerste maanden van het collegejaar 2014-2015 nog afrondende werkzaamheden plaatsvonden. De studieverenigingen van de FMG hebben in deze eerste maanden tijdelijk een onderkomen gehad in gebouw N op het Roeterseiland-complex. In november 2014 hebben zij hun intrek genomen op de begane grond van het gebouw B/C/D op het Roeterseiland. Op deze locatie is ook plek beschikbaar gesteld voor de nieuwe **Common Room** van de FMG, die op 30 januari 2015 door middel van een openingsfeest feestelijk is geopend.

4. ERVARINGEN VAN DE FMG-STUDENT

In de maanden oktober en november 2014 is actief een enquête (Bijlage 1) verspreid onder studenten van de FMG. Het voornaamste doel van deze enquête was achterhalen wat de mening is van de FMG-student over de informatievoorziening omtrent de verhuizing. De enquête bestond uit een vijftal stellingen waarop respondenten konden reageren in hoeverre ze het met elk van deze stellingen eens waren, op een schaal van één tot vijf. De stellingen waren gericht op de informatievoorziening in het algemeen, de informatievoorziening vanuit studieverenigingen en de informatievoorziening vanuit de universiteit zelf. De overige twee stellingen toetsten in hoeverre respondenten het gevoel hadden dat ze wisten hoe hun studie-omgeving er na de verhuizing uit ging zien en in hoeverre respondenten het gevoel hadden dat ze goed werden geïnformeerd over veranderingen in plannen omtrent de verhuizing van hun studie. Dit eerste deel van de enquête werd afgesloten met een vraag die de bekendheid van de website verhuizingfmg.uva.nl onder studenten moest toetsen. Het tweede gedeelte van de enquête bestond uit open vragen die studenten de ruimte boden om hun eigen mening te geven over de informatievoorziening rondom de verhuizing en over de Roeterseilandcampus in het algemeen. Uiteraard was er hierin ruimte voor zowel de positieve als de negatieve ervaringen van de respondenten. In deze sectie worden de bevindingen uit deze enquête gepresenteerd en besproken.

a. Bevindingen

i. Resultaten van de stellingen

De SPSS-output behorende bij de vijf stellingen, is te vinden in de sectie Bijlagen (VERWIJZING). De uitkomsten uit deze stellingen zullen hier kort besproken worden. Er wordt gekeken naar de antwoorden van alle studenten gezamenlijk, terwijl er ook kort besproken wordt in hoeverre er verschillen zijn in mening tussen de verschillende studies. Hiervoor zijn de resultaten gesorteerd in de categorieën Sociologie, Psychologie, Sociale Geografie en Planologie, Politicologie, Communicatiewetenschap, Algemene Sociale Wetenschappen, Pedagogiek en Onderwijskunde en Culturele Antropologie en Ontwikkelings sociologie. Er is geen onderscheid gemaakt tussen Bachelor- en Masterstudenten.

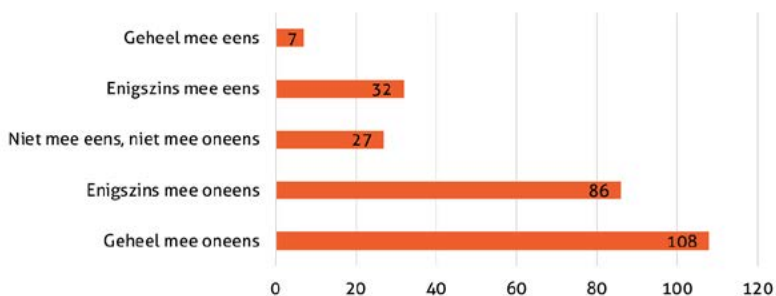
Stelling 1:

"Ik voelde mij goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het nieuwe gebouw op het Roeterseiland."

Met behulp van stelling 1 is cijfermatig uitgedrukt in welke mate studenten van de FMG zich goed geïnformeerd voelden over de verhuizing van hun studie naar het Roeterseiland. Uit de resultaten van de enquête bleek dat studenten van de FMG zich niet goed geïnformeerd voelden (Figuur 1).

Figuur 1

Stelling 1: "Ik voelde mij goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het nieuwe gebouw op het Roeterseiland."

Wanneer de vijf antwoordmogelijkheden worden vertaald naar een schaal van 1 tot en met 5, kunnen er de volgende conclusies worden getrokken. Een T-test over deze gegevens, wijst uit dat met een zekerheid van 95 procent gesteld kan worden dat de gemiddelde score van deze stelling onder FMG-studenten tussen de 1.88 en 2.15 ligt. Dit wijst erop dat studenten van de FMG zich over het algemeen niet goed geïnformeerd voelden over de verhuizing van hun studie naar de nieuwe gebouwen op het Roeterseiland. Wanneer de resultaten van de hele groep respondenten worden vergeleken met de resultaten van de afzonderlijke studies, levert dit geen noemenswaardige verschillen op.

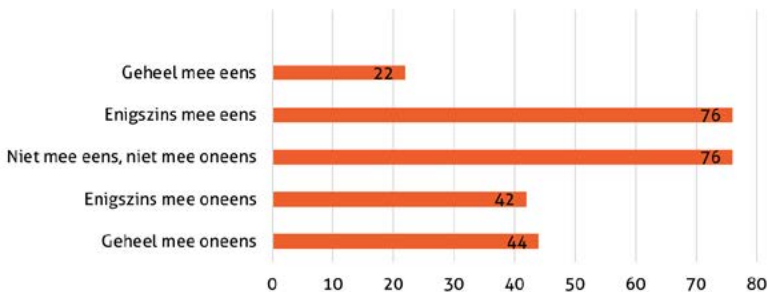
Stelling 2:

"Via mijn studievereniging ben ik goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland."

Met deze tweede stelling is cijfermatig getracht een beeld te scheppen van hoe studenten van de FMG denken over de mate waarin zij goed zijn geïnformeerd door hun studievereniging. De antwoorden op deze stelling zijn wat minder eenduidig dan de resultaten van stelling 1. De resultaten staan weergegeven in Figuur 2.

Figuur 2

Stelling 2: "Via mijn studievereniging ben ik goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland."

Vertalen naar een schaal van 1 tot en met 5, tezamen met een statistische analyse, levert de volgende conclusies op. Met een zekerheid van 95 procent kan vastgesteld worden dat de gemiddelde reactie onder studenten van de FMG tussen de 2.81 en de 3.11 ligt. Dit wijst erop dat studenten van de FMG over het algemeen neutraal staan tegenover de stelling dat ze zich goed geïnformeerd voelden over de informatievoorziening vanuit de studieverenigingen.

Wanneer wordt gekeken naar de resultaten die bij de verschillende studies naar voren kwamen, valt een aantal zaken op. De gemiddelde score ligt bij studenten Psychologie lager dan wanneer er gekeken wordt naar studenten van de gehele faculteit, als het gaat om tevredenheid over de manier waarop zij door hun studievereniging zijn geïnformeerd. Bij de Psycholo-

giestudenten ligt dit gemiddelde met 95 procent zekerheid tussen de 1.86 en 2.59, wat erop duidt dat zij enigszins oneens zijn, betreffende stelling 2. Ook onder studenten Communicatiewetenschap blijkt er sprake te zijn van een lagere score: tussen de 1.48 en 2.41. Hier moet echter bij vermeld worden dat er maar 18 studenten Communicatiewetenschap zijn geweest die de enquête hebben ingevuld en dat dit lage aantal het moeilijker maakt iets te zeggen over de representativiteit.

Resultaten afkomstig uit de reacties van studenten Sociale Geografie en Planologie en studenten Culturele Antropologie en Ontwikkelingssociologie, geven scores die liggen tussen respectievelijk 3.20 en 4.11, en 3.20 en 4.08. Studenten van deze studies lijken zich dan ook iets beter geïnformeerd te voelen door hun studievereniging dan studenten van andere studies.

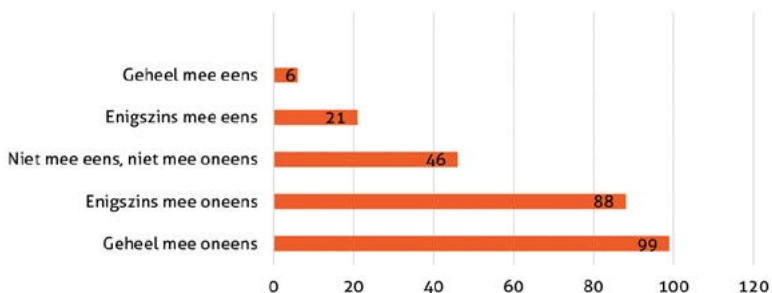
Stelling 3:

"De UvA heeft mij op actieve wijze geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland (Bijvoorbeeld tijdens colleges of via brieven, e-mails etc)."

De derde stelling biedt inzicht in de wijze waarop de studenten vinden dat zij actief zijn geïnformeerd door de UvA, als het gaat om de verhuizing naar het Roeterseiland. De resultaten zijn weergegeven in Figuur 3.

Figuur 3

Stelling 3: "De UvA heeft mij op actieve wijze geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland."

Met een zekerheid van 95 procent kan gesteld worden dat de gemiddelde score ligt tussen 1.90 en 2.15, wat erop duidt dat studenten van de FMG het enigszins oneens zijn met de stelling dat de UvA hen op actieve wijze heeft geïnformeerd. Uit het resultaat valt te concluderen dat er vanuit het oogpunt van de FMG studenten, te weinig sprake is geweest van actieve informatievoorziening vanuit de UvA. Bij de afzonderlijke studies zijn er geen resultaten die hier significant van afwijken.

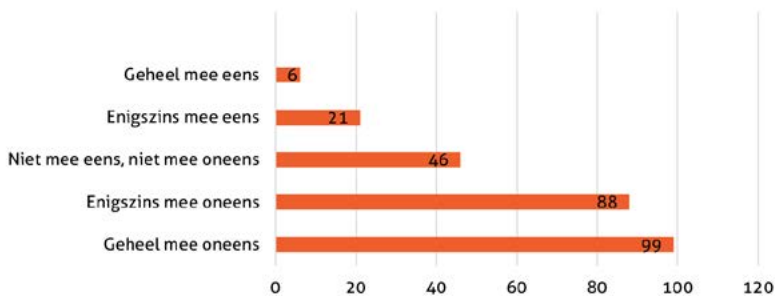
Stelling 4:

"Ik was goed op de hoogte van hoe mijn studieomgeving er na de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland uit ging zien (Denk aan praktische zaken als voorzieningen, de studentenbalie, studieruimtes etc.)".

Met de vierde stelling wordt getoetst in hoeverre studenten van de FMG het gevoel hadden op de hoogte te zijn van hoe hun studieomgeving er na de verhuizing uit ging zien. Deze stelling houdt indirect verband met de informatievoorziening omtrent de verhuizing, omdat het bijdraagt aan inzicht in de uitwerkingen hiervan. Ook deze stelling resulteert in overwegend lage scores (Figuur 4).

Figuur 4

Stelling 4: "Ik was goed op de hoogte van hoe mijn studieomgeving er naar de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland uit ging zien."

De resultaten wijzen uit dat met 95 procent zekerheid gesteld kan worden dat de gemiddelde score onder FMG-studenten tussen de 1.80 en 2.00 ligt, betreffende deze stelling. Geconcludeerd kan dan ook worden, dat studenten van de FMG het over het algemeen enigszins oneens waren met de stelling dat zij goed op de hoogte waren van hoe hun studieomgeving eruit ging zien. Het voor afzonderlijke studies vergelijken van de scores levert geen onderlinge verschillen op die statistisch te bewijzen zijn.

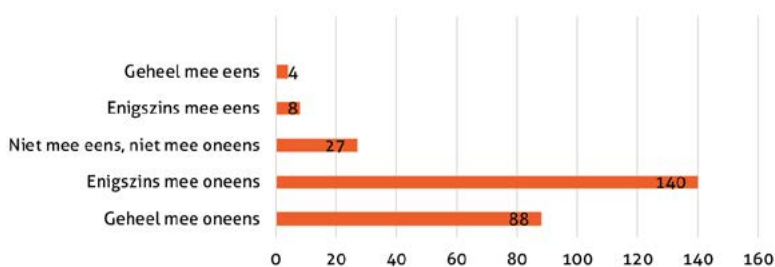
Stelling 5:

"Ik voelde mij goed door de UvA geïnformeerd wanneer er veranderingen waren in de plannen omtrent de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland".

Door middel van de vijfde stelling is getoetst in hoeverre FMG-studenten het gevoel hadden dat ze goed door de UvA werden geïnformeerd wanneer er sprake was van veranderingen in de plannen omtrent de verhuizing. De stelling levert resultaten op die de resultaten op vorige stellingen bevestigen (Figuur 5).

Figuur 5

Stelling 5: "Ik voelde mij goed door de UvA geïnformeerd wanneer er veranderingen waren in de plannen omtrent de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland."

De resultaten wijzen uit dat met 95 procent zekerheid gesteld kan worden dat wanneer deze resultaten worden vertaald naar een 5-puntsschaal, het gemiddelde onder FMG-studenten tussen de 1.80 en 2.00 ligt. Geconcludeerd kan worden dat studenten van de FMG het enigszins oneens waren met de stelling dat zij goed werden geïnformeerd door de UvA wanneer er sprake was van veranderingen in de plannen omtrent de verhuizing. Het vergelijken van de onderlinge resultaten levert ook bij deze stelling geen statistisch significante verschillen op tussen de meningen van studenten van de verschillende studies.

Gesloten vraag:

"Ben je op de hoogte van het bestaan van de website verhuizingfmg.uva.nl, een website met informatie over de verhuizing van de FMG naar Roeterseiland?"

Door middel van bovenstaande gesloten vraag werd onder de respondenten de bekendheid van de website verhuizingfmg.uva.nl getoetst. Deze website is in het leven geroepen om studenten en medewerkers te voorzien van informatie over de destijds aankomende verhuizing. Van de 280 FMG-studenten die deze vraag hebben beantwoord, gaven er 36 aan dat ze hiervan op de hoogte waren en dat ze de website ook hebben bezocht. 27 respondenten gaven aan op de hoogte te zijn geweest van het bestaan hiervan, maar dat ze de website nooit hebben bezocht. De overige 217 respondenten gaven aan dat ze niet wisten dat deze website bestond. Gezien het feit dat dit een overgrote meerderheid is, kan geconcludeerd worden dat studenten van de FMG niet goed op de hoogte waren van het bestaan van deze website.

ii. Resultaten van de open vragen.

Naast de hierboven besproken stellingen is er een aantal open vragen voorgelegd aan de respondenten. Deze vragen hadden betrekking op de mening van FMG-studenten over de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening vanuit de UvA. Hierbij werd aandacht geschonken aan zowel de positieve als de negatieve ervaringen van studenten, terwijl er ook werd gevraagd naar eventuele verbeterpunten in het proces. Een aantal relevante vragen zal hier besproken worden. Om de resultaten nader toe te lichten, is er per open vraag een selectie gemaakt van relevante reacties. Deze zullen vervolgens kort worden besproken. Bij het selecteren van deze reacties zijn twee aspecten leidend geweest. Ten eerste zijn de reacties geselecteerd op basis van vaak terugkerende thema's. Ten tweede is zorgvuldig geprobeerd reacties uit te kiezen die met een constructieve

toon bij kunnen dragen aan concrete oplossingen en verbeterpunten.

“Wat vind je van de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening van de UvA omtrent de verhuizing van jouw studie?”

Wat betreft de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening vanuit de UvA, laten de resultaten een overwegend negatief beeld zien. Van de 195 respondenten, hebben maar liefst 162 studenten een negatief beeld. Bij 16 respondenten komt er een genuanceerdere of neutrale mening naar voren, terwijl 17 respondenten aangeven positief te denken over de volledigheid en kwaliteit van deze informatievoorziening. Duidelijke kernwoorden in de beantwoording van deze vraag zijn termen als onvolledig, en te laat, of aanduidingen met dezelfde betekenis. De volgende reactie van een student Communicatiewetenschap, vat deze problematiek goed samen.

“Ik vind de informatievoorziening van de UvA omtrent de verhuizing zeer karg. Ik had het op prijs gesteld is als er vaker updates over de verhuizing op de Facebook waren geplaatst of via de mail waren verzonden. Een mail die in mei verstuurd werd over de verhuizing die in augustus dan al 'voltooid' moest zijn, vind ik te kort schieten.”

Naast dat er in deze reactie duidelijke kritiek naar voren komt, worden er in de vorm van Facebookberichten of mails tegelijkertijd interessante oplossingen aangedragen. Hieraan krijgt de student bijval van veel andere respondenten, die in soortgelijke bewoordingen ook aangeven dat er meer mails met informatie over de verhuizing verstuurd hadden moeten worden naar studenten. De strekking van het verhaal blijkt te zijn dat de UvA in de ogen van veel FMG-studenten te weinig actief informatie heeft verspreid. Zoals een student Culturele Antropologie en Ontwikkelingssociologie het omschreef:

“Alle informatie die ik had over de verhuizing heb ik via-via of via mijn studievereniging verkregen. Ik heb nauwelijks tot geen informatie gehad van de UvA zelf. Dit neem ik ze erg kwalijk. Het ene moment zouden we blijven, het volgende moment niet, daarna weer wel en daarna weer niet.”

Deze student aan dat ze weinig informatie heeft gekregen van de UvA, terwijl ze aangeeft wel informatie van haar studievereniging gekregen te hebben. Ook komt er in de reactie duidelijk naar voren dat er bij deze student verwarring is geweest over het wel of niet verhuizen van zijn studie. Het feit dat er in meer reacties naar voren komt dat de studieverenigingen vaak

meer informatie naar buiten brachten dan de UvA, versterkt de conclusies getrokken naar aanleiding van stelling 2 van de enquête. Hierin werd geconcludeerd dat studenten over het algemeen tevredener zijn over de informatievoorziening vanuit de studieverenigingen dan over de informatievoorziening vanuit de UvA. Overigens is er wat betreft studieverenigingen nog iets anders wat naar aanleiding van deze open vraag herhaaldelijk naar voren komt. Een student Sociologie noemt het volgende:

“De UvA had nauwere banden moet aanhalen met de studieverenigingen. Deze hadden zodoende men beter kunnen informeren.”

Deze student geeft aan dat ze vindt dat de studievereniging studenten beter had kunnen informeren, wanneer de UvA nauwere banden met hen had aangehaald. Gecombineerd met andere reacties van dezelfde strekking, versterkt het een conclusie die in paragraaf 5 zal worden besproken. Uit de gesprekken met (oud-)voorzitters van studieverenigingen, blijkt namelijk dat zij van mening zijn dat de studieverenigingen hun studenten beter hadden kunnen informeren, als ze hiervoor meer mogelijkheden en meer informatie hadden gehad van betrokkenen binnen de UvA.

Duidelijk is dat een groot deel van de respondenten ontevreden was over de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening vanuit de UvA. Een kleine minderheid geeft echter aan een wat gematigdere te hebben, maar bijvoorbeeld liever had gezien dat de UvA meer concrete zaken naar buiten toe communiceerde. Een student Sociale Geografie en Planologie vat dit goed samen.

“Ik vind de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening redelijk. Er is vrij veel informatie geweest via de mail maar dit ging over algemene zaken. Er is te weinig over concrete zaken gecommuniceerd.”

Omdat een belangrijk doel van dit onderzoek het aandragen van mogelijke verbeterpunten is, is aan de respondenten de volgende vraag voorgelegd.

“Op welke manier had de communicatie rondom de verhuizing van jouw studie naar het Roeterseiland beter gekund?”

Er was een aantal punten die in de reacties op deze vraag herhaaldelijk terugkwamen. Over het algemeen kan gesteld worden dat de FMG-student vindt dat gewoonweg meer en eerdere communicatie al had gezorgd voor verbeteringen in het proces. Wat het sterkst naar voren komt is de behoef-

te aan persoonlijke communicatie en duidelijkheid. Wat FMG-studenten duidelijk zien als een verbeterpunten in het communicatieproces naar hen toe, zijn zaken als meer voorlichting tijdens bijvoorbeeld colleges en werkgroepen en meer online communicatie zoals via e-mails en berichten op social media. Ook zien ze in de informatievoorziening een grotere rol weggelegd voor de studieverenigingen. Een kleine selectie van reacties kan helpen bij het verduidelijken van deze conclusies.

De belangrijkste boodschap die in de reacties op deze vraag naar voren kwam, was dat studenten behoefte hebben aan concretere en duidelijkere informatie. Een groot deel van de respondenten gaf reacties gelijksoortig aan het volgende citaat:

“Eerder informeren, duidelijker informeren. Duidelijk aangeven waar we moeten zijn voor vragen.”

Om bovenstaand citaat wat concreter te maken, kan het gemakkelijk gekoppeld worden met een aantal constructievere reacties, bijvoorbeeld met de volgende reactie van een studente Sociologie:

“Eerdere en completere mails en vooral face-to-face voorlichting door of binnen de eigen studie of studievereniging. De UvA had nauwere banden moeten aanhalen met de studies en de verenigingen zodat zij beter konden inlichten.”

Dit citaat versterkt het beeld dat eerder al geschetst werd, namelijk dat studenten het idee hadden dat er te weinig goed contact was met de studieverenigingen en studies. Ook komt naar voren dat er behoefte is aan meer face-to-face contact. In veel andere reacties wordt ditzelfde probleem omschreven met ideeën als het geven van informatie tijdens colleges en werkgroepen. Duidelijk wordt dat dit iets is wat studenten van de FMG hebben gemist, als het gaat om de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland. Deze bewering wordt versterkt door de volgende reactie:

“De UvA had zelf mails moeten versturen, verhaal moeten doen bij college of voorlichting moeten geven in het Spinhuis. De studievereniging fungeerde als spreekpersoon, maar zij konden lang niet alles uitleggen. Dit hebben ze wel geprobeerd. Eigenlijk namen de studieverenigingen de taak over van de UvA zelf.”

Naast dat deze reactie de hierboven beschreven problematiek bevestigt, bevestigt het ook de eerder getrokken conclusie met betrekking tot het

contact met studieverenigingen. Eerder werd immers duidelijk dat studieverenigingen niet altijd in staat waren om goed naar buiten toe te communiceren, wegens een gebrek aan informatie. Ook vinden sommige respondenten dat de studentenorganisaties in een vroeger stadium in de plannen betrokken hadden moeten worden, wanneer er aan hen werd gevraagd wat er verbeterd had kunnen worden in het communicatieproces. Dit wordt duidelijk beschreven in de volgende reactie van een student Culturele Geografie en Planologie:

“Vroeg betrekken van studenten(organisaties) in de plannen. Grotere rol van de eindgebruikers (studenten) waardoor de verhuizing een project wordt waar men het over heeft, en nieuwe ontwikkelingen deelt.”

Andere voorbeelden van zaken die door de respondenten werden genoemd als mogelijke verbeterpunten, zijn het ophangen van posters, het eerder organiseren van informatieavonden, en het geven van periodieke updates over de stand van zaken rondom de verhuizing.

“Welke dingen in de communicatie rondom de verhuizing vond je positief?”

Verbeteringen in toekomstige verhuisingsprocessen worden niet alleen bereikt met het verbeteren van dingen die mis zijn gegaan. Ook het in de toekomst versterken en verder uitbouwen van de positieve zaken kan immers bijdragen aan verbeteringen. Om die reden is aan de respondenten gevraagd welke zaken in het communicatieproces ze als positief ervaren hebben. Gezien de overwegend negatieve mening over het proces, is het niet verwonderlijk dat deze vraag beduidend minder serieuze reacties heeft opgeleverd dan de hierboven besproken vragen. Toch is er een aantal terugkomende positieve punten te ontdekken. Een vaker terugkomend positief punt is volgens de studenten bijvoorbeeld de duidelijke plattegrond van de Roeterseilandcampus die door de UvA beschikbaar werd gemaakt. Ook de inmenging van verschillende studentenvertegenwoordigers en studentenorganisaties werd als positief beschouwd, net als het bestaan van de actie REC de Verhuizing:

Een student vond het positief dat “de CSR, FSR, ASVA en FV-FMG erbovenop zaten.”

En zoals een andere student het omschreef:

“De nieuwsflitsen van de FSR, de communicatie via de studieverenigin-

gen en de updates van REC de Verhuizing.”

Hiernaast werd door sommige studenten aangegeven dat er onder medewerkers van de UvA wel begrip leek te zijn voor de ‘weerstand onder de studenten’. Een student Sociologie zegt het volgende hierover:

“Ik had het gevoel dat er begrip was vanuit de UvA voor de weerstand onder de studenten. Wel had er meer overleg kunnen zijn denk ik, veel studenten voelen zich ongehoord omdat de beslissing toch van bovenaf genomen is.”

Door meerdere respondenten werd de duidelijke plattegrond van het Roeterseiland genoemd als positief punt:

“Ik vond het positief dat er een nieuwe plattegrond beschikbaar werd gemaakt.”

En:

“Ik was blij met de plattegrondflyers die je overal kon ophalen.”

Een ander punt wat door enkele respondenten werd genoemd, was dat de informatie die door de UvA via bijvoorbeeld e-mails werd verspreid wel duidelijk was, ook al was het in hun ogen aan de late kant:

“Als er bericht was, was het wel een duidelijk en uitgebreid bericht.”

En:

“De mail van onze onderwijsbalie was duidelijk.”

b. Terugkoppeling

i. *Deelconclusie*

De resultaten uit de enquête leiden tot de volgende deelconclusies. Onweerlegbaar is dat FMG-studenten ontevreden zijn over het communicatieproces rondom de verhuizing van hun studie naar het Roeterseiland. Studenten van de FMG hebben over het algemeen het gevoel slecht geïnformeerd te zijn geweest. Hierin wordt duidelijk dat de studenten positiever zijn over de manier waarop ze door hun studievereniging zijn geïnformeerd, dan over de wijze waarop de UvA hen actief heeft voorzien van informatie. Ook is duidelijk geworden dat studenten voordat de verhuizing plaatsvond, niet goed op de hoogte waren van hoe hun studieomgeving er na de verhuizing uit ging zien. Wanneer er wijzigingen waren in de plannen omtrent de verhuizing, voelden studenten zich hier niet goed over geïnformeerd, terwijl een website met informatie over de verhuizing (verhuizingfmg.uva.nl), bij het overgrote deel van de studenten niet bekend was.

Dit negatieve beeld wordt bevestigd en versterkt door de reacties die respondenten gaven op een aantal open vragen. Wat betreft de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening, geeft een overgrote meerderheid van de studenten een negatieve mening. Vooral de onvolledigheid en het late tijdstip waarop de informatievoorziening op gang kwam, zorgde voor ontevredenheid onder studenten. Hierbij kwam in het bijzonder naar voren dat de UvA volgens de studenten te weinig op actieve wijze informatie verspreidde, iets wat in stelling 3 van de enquête al bleek. Ook merken studenten op dat de studieverenigingen vaak meer informatie naar buiten brachten dan de UvA zelf. Wel werd hierbij gezegd dat de studieverenigingen niet altijd in staat waren om de juiste informatie naar buiten te brengen, omdat ze daar wellicht niet de mogelijkheden voor hadden. Positieve punten in het gehele communicatieproces waren er volgens de respondenten ook. Voorbeelden hiervan zijn de door de UvA beschikbaar gestelde plattegronden van de Roeterseilandcampus, de inmenging van studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers, en de vanuit studenten opgezette actiegroep REC de Verhuizing.

ii. Concrete verbeterpunten

Uit de resultaten van de enquête, kwam een aantal concrete verbeterpunten naar voren. Deze zijn als volgt samen te vatten. Aan de sterke behoefte van studenten aan meer persoonlijke communicatie en meer duidelijkheid, kan volgens henzelf tegemoet gekomen door meer informatie te geven tijdens colleges en werkgroepen, door studentenorganisaties eerder bij de plannen te betrekken, het online versturen van concretere informatie, door het ophangen van posters, het organiseren van informatieavonden en het geven van meer periodieke updates.

5. ERVARINGEN VAN STUDENT-VERTEGENWOORDIGERS

Van november 2014 tot en met januari 2015 zijn er gesprekken gevoerd met huidige en voormalige voorzitters van verschillende student-vertegenwoordigende partijen, zoals de studieverenigingen van de FMG, de overkoepelende faculteitsvereniging FvFMG en de FSR-FMG. Het doel van deze gesprekken was inzicht krijgen in hoe de verschillende studieverenigingen het communicatieproces rondom de verhuizing hebben ervaren en welke verbeter- of leerpunten zij zien voor volgende fasen van de campusontwikkeling van de UvA. Hierbij werd aan hen ook gevraagd om hun eigen rol in het proces kritisch te bekijken.

In deze sectie worden de bevindingen uit deze gesprekken gepresenteerd en besproken. Hierbij wordt vooral de focus gelegd op communicatie vanuit de UvA naar de studieverenigingen toe, over bijvoorbeeld de faciliteiten van de verenigingen. De gebruikte citaten zijn afkomstig uit de gesprekken met voorzitters van verschillende studieverenigingen van het collegejaar 2013-2014 en het collegejaar 2014-2015. De meeste gesprekken zijn gevoerd met voorzitters van het collegejaar 2013-2014. Zoals eerder aangegeven, worden de namen van deze personen niet genoemd, maar worden zij in willekeurige volgorde aangeduid met de benamingen Voorzitter A, Voorzitter B, ... , Voorzitter H. Als eerste zullen de problemen waar studieverenigingen tegenaan zijn gelopen, worden besproken. Verder is er ruimte voor het bespreken van de positieve zaken in het communicatieproces. Uiteraard is het hierbij de bedoeling om niet slechts te beschrijven, maar om de negatieve en positieve punten te gebruiken voor het naar voren brengen van concretere verbeterpunten voor toekomstige verhuizingen.

a. Bevindingen

i. *Problematische zaken*

Passieve houding van de UvA en onvolledigheid van informatie

Uit de gesprekken met (oud-)voorzitters van de studieverenigingen van de FMG, kwam een aantal problematische zaken meerdere malen duidelijk naar voren. Een vaker terugkomend punt is bijvoorbeeld de passieve houding die de UvA in de ogen van studieverenigingen had in het communica-

tieproces. Wanneer aan hen gevraagd werd hoe actief de UvA was in het delen van informatie, kwam meerdere malen naar voren dat de UvA vaak juist een passieve houding had en weinig initiatief nam.

Voorzitter E: *"Ze gaven wel informatie, maar niet uit eigen initiatief"*

En:

Voorzitter C: *"We moesten veel vragen om informatie. En ook wat er uit de UvA kwam: dat was vrij summier."*

Dergelijke uitspraken werden gedaan in meerdere gesprekken en tonen aan dat er onder de studieverenigingen wat betreft dit punt ontevredenheid heerste. Ook werd duidelijk dat studieverenigingen zich niet alleen stoorden aan deze passiviteit, maar ook aan de **onvolledigheid van informatie**. Voorzitter D vertelt bijvoorbeeld dat de communicatie tussen de studieverenigingen en de UvA moeizaam verliep, omdat studieverenigingen lange tijd maar een gedeelte van de informatie te horen kregen. Met andere woorden: studieverenigingen kregen niet alle informatie die ze nodig hadden om te begrijpen waarom er bijvoorbeeld wijzigingen in de plannen plaatsvonden.

Voorzitter D: *"Omdat je maar de helft van de informatie krijgt, weet je niet waarom plannen veranderd worden. Je weet niet of je voorgelogen wordt of dat er echt iets groots binnen de faculteit heeft gespeeld."*

Duidelijk is dat een gebrek aan volledigheid in informatie ertoe leidde dat studieverenigingen de informatie vanuit hun contactpersonen binnen de UvA, minder gingen vertrouwen. Dit gebrek aan vertrouwen leidde tot andere problemen:

Voorzitter A: *"Ik denk dat er iets meer wederzijds vertrouwen moet zijn, want wij geloofden vaak niet wat zij zeiden, en zij wilden ons dingen niet vertellen omdat ze bang waren dat wij er dan mee aan de haal gingen. (...) Ik denk dat het een gebrek aan vertrouwen is binnen de UvA, naar elkaar toe, want iemand als Tom Verhoek kon bijvoorbeeld bang zijn dat wij dan iets zouden zeggen tegen het CSW en dat hij vervolgens kreeg te horen: 'Waarom heb je dat gezegd?'. En dus ook een gebrek aan openheid: dat men gewoon niet open durfde te zijn over heel veel informatie."*

Onduidelijkheid over toezeggingen en gemaakte afspraken

lets wat nauw samenhangt met de volgens de studieverenigingen slechte informatievoorziening en het gebrek aan openheid en wederzijds vertrouwen, is dat er volgens de geïnterviewde personen geopperd wordt **dat er vaak toezeggingen gedaan werden, die later werden teruggetrokken**. De studieverenigingen zien dit als een belangrijk probleem in het communicatieproces tussen hen en de UvA. Een voorbeeld hiervan wordt gegeven in het volgende citaat, waarin wordt gerefereerd aan een toezegging over de grootte van de nieuwe kantoren van de studieverenigingen. Deze toezegging zou vlak voor de zomervakantie zijn gedaan aan de FvFMG van het collegejaar 2012-2013 en zou vlak na de zomervakantie zijn teruggetrokken.

Voorzitter B: *"Het was toen ook echt ondertekend door Johan Post (Directeur College Sociale Wetenschappen), dus wij dachten van: we kunnen lekker daarmee door. En toen waren wij aan de beurt en was het zo van: 'Nou, dat is wel een grote uitspraak. Dat kunnen wij natuurlijk niet zomaar doen.'"*

Door meerdere geïnterviewde (oud-)voorzitters worden dergelijke problemen genoemd:

Voorzitter F: *"Een golf van beloftes, waarbij we steeds teleurgesteld werden"*.

Het feit dat er beloftes en afspraken gedaan en gemaakt werden die later werden veranderd of teruggetrokken, betekent niet per se dat er sprake is geweest van onwelwillendheid bij contactpersonen van de studieverenigingen. In de gesprekken werd duidelijk dat de meeste (oud-)voorzitters denken dat er zeker sprake was van goede bedoelingen, maar dat contactpersonen van de studieverenigingen soms vast zaten aan bepaalde restricties, waar ze op het moment dat ze beloftes deden of afspraken maakten nog niet van op de hoogte waren:

Voorzitter F: *"Tom Verhoek wilde echt heel graag van alles voor de studieverenigingen regelen, maar hij zat ook vast aan regels. Soms had hij ideeën die later niet te realiseren bleken door deze restricties."*

Duidelijk is dat deze problematiek ertoe leidde dat studieverenigingen de UvA steeds minder zijn gaan vertrouwen, als het gaat om afspraken met betrekking tot bijvoorbeeld de eigen faciliteiten als eigen kantoorruimte en de gemeenschappelijke Common Room. Hiernaast was er onduidelijkheid

over het uiteindelijke tijdstip van de verhuizing van deze faciliteiten en over de uiteindelijke locatie ervan. Dit blijkt onder andere uit de volgende reactie:

Voorzitter A: *"Het idee van verhuizen was helemaal niet zo erg, maar de manier waarop, en hoe en waar... In de zomer van 2014 zeiden ze dat we niet tijdelijk hoefden. Ze hebben eerst heel lang gezegd dat we wel tijdelijk ergens moesten zitten, en toen op het allerlaatste moment hebben ze gezegd dat dit niet hoefde. En volgens mij mogen ze er nu over een week pas in."*

Veranderde afspraken hadden betrekking op verschillende zaken, waaronder dus de faciliteiten van de studieverenigingen. Volgens Voorzitter D kan dit te maken hebben met het feit dat er veel twijfel was bij betrokkenen van de UvA, die zelf vaak niet precies leken te weten wat de plannen waren.

Voorzitter D: *"Er zijn iets van 28 plannen op tafel geweest. Telkens werden deze weer veranderd. Er was veel onzekerheid over het wel of net verhuizen."*

En:

Voorzitter F: *"Vanuit het decanaat was er welwillendheid om de studenten van goede faciliteiten te voorzien. Edward de Haan heeft hier lang voor gestreden. Daardoor is er waarschijnlijk ook heel laat pas gecommuniceerd naar de studenten over de verhuizing, want er was gedurende het jaar twijfel over of het plan wel echt door zou gaan."*

In de gesprekken kwam een aantal mogelijke oorzaken naar voren van deze onduidelijkheid. Er wordt bijvoorbeeld opgemerkt dat er lang gediscussieerd is binnen verschillende afdelingen van de UvA en tussen de FMG en het College van Bestuur, over de precieze plannen rondom de verhuizing. Ook lijkt het zo te zijn dat verschillende partijen binnen de UvA niet goed van elkaar op de hoogte waren.

Voorzitter A: *"Waar het volgens mij aan ligt, is dat de UvA gewoon totaal niet één orgaan is, maar duizenden eilandjes, die eigenlijk een machtsstrijd met elkaar aan het voeren waren. En wij vielen daar volledig tussen."*

En:

Voorzitter F: *"Aan het eind zaten zowel Tom Verhoek als HO als REC de Verhuizing aan tafel. Toen merkte je dat alle partijen slecht op de hoogte waren van wat wel en niet kon. Ze misten elkaars invalshoek. Op bestuurlijk niveau wisten ze niet echt wat er onder de studenten speelde."*

Studieverenigingen vonden het lastig te communiceren naar hun eigen studenten

Veranderingen in de plannen en beloftes die in de ogen van de studieverenigingen te vaak werden verbroken of aangepast, werden door de studieverenigingen op meerdere manieren als vervelend ervaren. Logischerwijs leidde dit tot onzekerheid en verwarring over de eigen faciliteiten. **Een ander probleem, was het feit dat studieverenigingen het lastig vonden om te communiceren naar studenten, omdat ze zelf vaak nog met veel onduidelijkheid zaten.** Dit werd door sommige studenten in de enquête al aangegeven. Dit is jammer, omdat studieverenigingen een goede partij zouden kunnen zijn om de informatievoorziening tussen de UvA en haar studenten te verzorgen, of in ieder geval deels te faciliteren. In het communicatieproces hebben de studieverenigingen niet altijd de mogelijkheid gehad om deze rol goed te vervullen, vinden zij zelf:

Voorzitter F: *"Wanneer je als vereniging het aanspreekpunt bent, word je ook gezien als degene die loze beloftes doet. Het is dan moeilijk om als vereniging geloofwaardig te blijven tegenover je leden."*

En:

Voorzitter A: *"Wij probeerden ook wel dingen te communiceren, maar wisten het vaak zelf ook gewoon niet. Wij wisten op een gegeven moment ook niet of we gingen verhuizen en wanneer dat dan was, en hoe en wat. Dus dat was dan wel heel lastig."*

Naast dat studieverenigingen het gevoel hebben dat plannen te vaak werden gewijzigd en dat beloftes niet werden nagekomen, geven ze nog een ander punt aan waardoor ze niet altijd in staat waren goed informatie door te spelen naar studenten. In meerdere gesprekken kwam duidelijk naar voren, **dat studieverenigingen moeite hebben om alle studenten van hun studie te bereiken.** Er is naast een groep actieve studenten die nauw betrokken zijn bij de studievereniging, zowel sociaal als academisch, namelijk een grote groep 'inactieve studenten'. Eén van de (oud-)voorzitters omschrijft dit probleem als volgt:

Voorzitter B: *"De actieve studenten spreek je gewoon en zie je op borrels. Die ken je. Die komen op ALV's, en tijdens ALV's komt al die informatie in principe boven tafel. (...) En je hebt mensen die één keer in de drie maanden even boeken kopen. Die spreek je niet en die zie je niet. Die zijn gewoon veel lastiger te bereiken voor ons."*

Dit wordt versterkt door een uitspraak van Voorzitter A, die aangeeft dat studentenpartijen alleen weten wat de actieve student wil:

Voorzitter A: *"En wat het ook is: wij kunnen als FvFMG, als CSR of als FSR wel zeggen wat studenten willen, maar uiteindelijk weten wij eigenlijk ook alleen maar wat de actieve student wil. En dat is vaak ook nog heel wat anders dan wat iedereen wil. Dus het is ontegenwoordig moeilijk om dat goed door te krijgen."*

En:

Voorzitter G: *"Ik geef wel toe dat ik me niet inzet voor alle studenten. Ik vind wel dat we dat meer moeten doen. We kunnen dit wel bereiken door meer communicatie. De FvFMG is daar dan wel een middel voor, maar niet het sterkste middel"*.

Moelijkheden door wisseling van studentbesturen

Een ander problematisch punt was volgens studieverenigingen de zomerperiode en de daarbij behorende wisseling van besturen. In bovenstaande tekst werd al duidelijk **dat er onder studieverenigingen het gevoel heerste dat afspraken die voor de zomer gemaakt worden met oude besturen van de studieverenigingen en de FvFMG, na de zomervakantie door de Uva worden teruggetrokken of verdraaid.**

Iets anders wat tijdens de gesprekken naar voren kwam en wat betrekking heeft op de wisseling van besturen in de zomerperiode, **is dat het voor beginnende besturen van studieverenigingen tijd kost om alle situaties compleet te begrijpen.** Er zijn bijvoorbeeld veel dingen waar een beginnend bestuur rekening mee moet houden, terwijl ze nog niet alle kennis en details hebben. Ook kan er tijdens de zomer kennis verloren gaan, waardoor het zorgen voor een goede bestuursoverdracht essentieel is.

Wanneer tijdens de gesprekken de vraag werd gesteld op welke manier de studieverenigingen de kans kregen om hun mening over de gang van zaken te uiten, omschrijft één van de voorzitters dit als volgt:

Voorzitter B: *“Als beginnend bestuur, zeker als voorzitter, heb je gewoon heel veel dingen waar je rekening mee moet houden. Het komt allemaal zo op je af, maar het is wel veel en je weet ook niet precies hoe het wel zou moeten.”*

Onder meerdere (oud-)voorzitters van studieverenigingen klinkt het besef door dat betrokkenen binnen de UvA beseffen dat deze problematiek bestaat. Over de manier waarop zij hiermee omgaan, worden verschillende dingen gezegd. Meerdere (oud-)voorzitters hebben bijvoorbeeld het idee **dat er gebruik gemaakt wordt van deze mogelijkheid om eerder gemaakte afspraken te veranderen:**

Voorzitter C: *“Mijn voorganger heeft in de FvFMG best wel veel afgesproken. Daarna gingen we een paar stappen terug, wat onze handicap is als jaarlijks wisselend bestuur, maar de UvA heeft ervoor gekozen, vind ik, om daar gebruik van te maken. In plaats van dat ze een houding aannemen van: ‘Oh, wij weten dat en wij zijn ons bewust van dat proces’. Laten we er zo mee omgaan, dat we hier zo veel mogelijk profijt uit kunnen halen en zo min mogelijk verloren laten gaan.”*

Natuurlijk behoeft dit citaat wel enige nuance. Dezelfde persoon geeft namelijk ook aan dat het gebruik maken van de mogelijkheid om eerder gemaakte afspraken te veranderen, niet per se bewust gedaan wordt. Met andere woorden: **het kan ook iets zijn dat onbewust gebeurt.** Hiernaast geeft deze persoon aan dat het feit dat kennis in de zomer verloren gaat en dat er aan het begin van ieder jaar steeds een nieuw bestuur zit, voor personen als Tom Verhoek ook vervelend kan zijn.

Voorzitter E: *“Tom Verhoek bleef zeggen dat wij weinig wisten, doordat er tijdens de overdracht van voorzitters heel veel kennis verloren ging.”*

In het volgende hoofdstuk, als het gaat over de ervaringen van enkele medewerkers van de UvA, zal hier wat uitgebreider op teruggekomen worden.

Overige problemen

Een andere duidelijke boodschap die tijdens de gesprekken naar voren kwam, was dat **studieverenigingen het gevoel hadden weinig voor te stellen in de ogen van de UvA.** Dit heeft betrekking op de wensen die studieverenigingen hadden over eigen faciliteiten, maar ook op de mate waarin studieverenigingen het gevoel hebben gehad dat er geluisterd werd naar hun kritiek op de gang van zaken. Dit was voor de studieverenigingen dan

ook een reden om met gebundelde kracht meer gebruik te gaan maken van de FvFMG.

Voorzitter A: *"Wat ons toen gewoon het beste leek, was om met alle studieverenigingen samen te gaan zitten. Want als studievereniging alleen ben je echt niet belangrijk genoeg voor de UvA."*

En:

Voorzitter B: *"Als studievereniging ben je gewoon helemaal niks, in vergelijking tot de UvA."*

Een ander probleem was in de ogen van de studieverenigingen **het gebrek aan openheid** over problemen en veranderingen in de plannen. Wel is het hierbij van belang om dit te nuanceren: in een aantal gesprekken werd duidelijk dat hier halverwege het jaar een omslag in heeft plaatsgevonden. Contactpersonen als Tom Verhoek werden op dat moment opener over de problemen die speelden, wat leidde tot meer vertrouwen vanuit de studieverenigingen, maar ook tot een beter begrip van de situatie. Het ontbreken van deze openheid zorgde er in het begin van het collegejaar 2013-2014 echter voor dat studieverenigingen uitspraken van personen binnen de UvA niet geheel serieus namen. Meerdere (oud-)voorzitters benoemen dit probleem, maar sommigen van hen geven hierbij gelijk aan dat ze hier zelf beter mee om hadden kunnen gaan:

Voorzitter D: *"Het eerste half jaar namen we veel met een korreltje zout. Achteraf gezien was het niet goed om hem zo te wantrouwen, want pas toen we dat niet meer deden, konden we verder komen."*

ii. Positieve zaken

Naast de bovengenoemde problematische zaken in het communicatieproces omtrent de verhuizing, kwam er tijdens de gesprekken ook een aantal punten naar voren die onder de studieverenigingen als positief zijn ervaren.

Een positief punt dat in meerdere gesprekken naar voren kwam, was het feit dat de **samenwerking tussen de studieverenigingen, individueel dan wel verenigd binnen de FvFMG, en de contactpersonen binnen de UvA, uiteindelijk beter is gaan verlopen dan in het begin het geval was**. Zoals eerder genoemd, zorgde de uiteindelijke openheid van personen als Tom Verhoek over problemen die speelden omtrent de verhuizing, ervoor dat het onderlinge vertrouwen toenam:

Voorzitter E: *"Halverwege het jaar zagen we dat hij gewoon een zware taak heeft. En dat is ook gewoon zo. En hij probeert er ook maar het beste van te maken. Toen dachten we van: 'Oke, hij is zich oprecht aan het inzetten."*

Ondanks eerder genoemde problemen, werd in vrijwel alle gesprekken duidelijk **dat het door de studieverenigingen gewaardeerd werd om een contactpersoon te hebben in de persoon van Tom Verhoek**. Naast frustratie over toezeggingen die soms teruggetrokken werden, al dan niet noodgedwongen, en verwarring over tegenstrijdige berichtgeving, was er bij de studieverenigingen waardering voor het persoonlijke contact met en de bereidwilligheid van Tom Verhoek en andere contactpersonen:

Voorzitter C: *"Het was heel prettig om hem als contactpersoon te hebben en we hebben veel contact met hem gehad. (...) Dat was toen heel prettig, dat iemand die hoog in de rang zat zich direct bezighield met ons, dat er geen tussenpersoon was."*

En:

Voorzitter A: *"Waar ik erg blij mee was, was dat op een gegeven moment Tom Verhoek, maar ook de decaan (Edward de Haan) heel open waren en ook de studieverenigingen als belangrijk iets binnen de UvA erkenden."*

Wel moet hierbij vermeld worden, dat in meerdere gesprekken duidelijk werd dat het takenpakket van Tom Verhoek te uitgebreid en te zwaar was om door één persoon te laten doen:

Voorzitter E: *"Misschien was één iemand op de job van Tom Verhoek ook wel gewoon te weinig."*

Een ander belangrijk positief omslagpunt, is volgens de geïnterviewde (oud-)voorzitters de actie REC de Verhuizing geweest. Een veelgehoorde uitspraak is dat verantwoordelijken binnen de UvA, zowel binnen de faculteit als op UvA-breed niveau, een andere houding aan begonnen te nemen na deze actie. Eén van de geïnterviewde (oud-)voorzitters omschrijft dit als volgt.

Voorzitter C: *"Ik denk dat REC de Verhuizing twee goede sterke kanten had. Het heeft naar de student laten zien: 'Wij zijn bereid om jullie belangen hard te maken, dat we gaan mobiliseren en dat we ons gaan laten horen. Wij vinden wat jullie vinden belangrijk en wij proberen jullie erin te betrekken'. En naar het bestuur hebben we laten zien: 'Dit is hoe serieus mensen het nemen.'"*

Ook het feit dat het na REC de Verhuizing voor de studieverenigingen makkelijker werd om met verschillende partijen (zoals vicevoorzitter van het CvB Hans Amman) aan tafel te komen, had een positief effect. Zoals één van de (oud-)voorzitters antwoordde op de vraag hoe de UvA is omgegaan met REC de Verhuizing:

Voorzitter E: *"In het begin als lachertje. Van 'het klopte allemaal niet' en 'waarom probeer je niet met ons in gesprek te gaan'. Dat was het storendste van alles. (...) Maar toen konden we wel met het College van Bestuur in gesprek, eenmalig. En toen ook met Bureau Huisvesting, en zij wisten veel en erkenden ook veel problemen, zoals te weinig studieplekken en fietsen. Dus dat was duidelijkere communicatie met minder tussenpersonen. REC de Verhuizing heeft wel wat teweeg gebracht."*

Dit wordt onder andere versterkt door de volgende reactie van één van de andere (oud-)voorzitters, waarin duidelijk wordt dat het open kaart spelen en het praten met meerdere partijen bijdroegen aan een beter begrip en een helderder totaalbeeld:

Voorzitter D: *"Er werd op een bepaald moment best wel open kaart gespeeld. Hoe meer kanalen we vonden, hoe meer we een totaalbeeld kregen. Want eerst hadden we alleen Tom Verhoek, maar op een gegeven moment ook Hans Amman en Edward de Haan."*

Uit de gesprekken bleek dat **de (oud-)voorzitters over het algemeen te-**

vrede zijn over het functioneren van hun studieverenigingen. De meeste van hen zijn tevreden over de manier waarop ze zelf hebben gecommuniceerd naar hun studenten, ondanks de hierboven besproken problemen over het niet altijd in staat zijn om de juiste informatie naar studenten te communiceren en het feit dat de studieverenigingen moeite hadden met het bereiken van de zogenoemde inactieve studenten. De (oud-)voorzitters merken vooral op dat er onder actieve leden binnen de verenigingen de wil en het enthousiasme was om de problemen aan te pakken.

Voorzitter C: "Vanuit de studenten uit was er echt wel een besef van, als je A wil moet je ook B doen. En dat naar onze mening ook daadwerkelijk uitvoeren, dus je houden aan deadlines, realistische eisen stellen, een goede houding: dat zijn echt onze sterke punten geweest."

Ook andere (oud-)voorzitters geven aan tevreden te zijn over het functioneren van de eigen studieverenigingen. Hierbij wordt duidelijk dat er vooral tevredenheid heerst over het deels op zich nemen van de verantwoordelijkheid tot het communiceren van informatie naar studenten toe. Ondanks dat veel (oud-)voorzitters beseffen dat dit geen formele verantwoordelijkheid is, zien ze het vaak wel als een morele taak die ze op zich hebben genomen. Over het algemeen wordt er in bewoordingen als 'tevreden over hoe we het naar omstandigheden hebben gedaan' en 'gezien de context is het goed gegaan' duidelijk gemaakt dat hier tevredenheid over heerst.

b. Terugkoppeling

i. Deelconclusie

Wat betreft de ervaringen van de studieverenigingen van de FMG met het communicatieproces omtrent de verhuizing naar het Roeterseiland kan het volgende gezegd worden. In de ogen van de (oud-)voorzitters van de studieverenigingen, waren de volgende zaken problematisch. Een vaak terugkomend punt is de passieve houding die de UvA had in het communicatieproces. Informatie werd niet actief genoeg door de UvA verspreid, terwijl de kwaliteit van de informatie vanwege onvolledigheid en onduidelijkheid vaak te wensen overliet. Ook werden toezeggingen over onder andere de eigen faciliteiten van de studieverenigingen vaak teruggetrokken. Hierbij moet echter wel gezegd worden dat dit niet per se kwam door onwelwillendheid. Vaak zaten personen als Tom Verhoek vast aan restricties die ze van tevoren niet hadden zien aankomen.

Een mogelijke oorzaak van de problemen, is volgens de studieverenigingen het feit dat er binnen de UvA en tussen de faculteit en het CvB discussies zijn geweest over het wel of niet laten doorgaan van de plannen. Kenmerkend hiervoor was het feit dat de verschillende partijen binnen de UvA niet altijd goed van elkaar op de hoogte leken te zijn geweest.

Een ander probleem was het feit dat studieverenigingen het lastig vonden om te communiceren naar studenten, omdat ze zelf niet altijd over de juiste informatie beschikten. Ook hebben studieverenigingen moeite met het bereiken van 'inactieve studenten', studenten die niet actief participeren binnen de verenigingen.

Ook kwam naar voren dat er onder studieverenigingen het gevoel heerste dat afspraken die voor de zomer gemaakt werden met de oude besturen van de verenigingen, na de zomer door de UvA werden teruggetrokken of veranderd. Een bijkomend nadeel hiervan is dat er tijdens de zomer wisselingen plaatsvonden van de besturen van de verenigingen, waardoor kennis mogelijk verloren gaat. Hiernaast hebben de nieuwe besturen enige tijd nodig om goed in hun rol te komen en de situaties leren te begrijpen. Er bestaat onder de studieverenigingen het idee dat deze bestuurswissel, bewust of onbewust, door de UvA wordt gebruikt om eerder gemaakte afspraken te veranderen.

Andere problemen waren het onder studieverenigingen heersende gevoel dat ze in de ogen van de UvA te weinig voorstellen, en de in de ogen van de studieverenigingen gebrekkige mate van openheid over problemen en

veranderingen in de planning rondom de verhuizing.

In de gesprekken kwam ook een aantal positieve punten naar voren. Het lijkt er bijvoorbeeld op dat de samenwerking tussen de studieverenigingen en de betrokken personen binnen de UvA, door de tijd heen beter is gaan verlopen. Dit ging hand in hand met de hogere mate van openheid van sleutelfiguren als Tom Verhoek. Ondanks eerder genoemde problemen, blijken de studieverenigingen het persoonlijke contact met Tom Verhoek te waarderen.

Hiernaast geven de (oud-)voorzitters van de studieverenigingen aan dat REC de Verhuizing een aantal positieve effecten heeft gehad, zoals een in positieve zin veranderende houding bij betrokken personen binnen de UvA. Ook werd het voor de studieverenigingen mogelijk om met personen als Hans Amman het gesprek aan te gaan, wat zorgde voor een breder begrip van de situatie en de daarbij horende problemen.

Tot slot geven de (oud-)voorzitters van de studieverenigingen aan tevreden te zijn over het eigen functioneren. Ze geven aan naar omstandigheden goed om te zijn gegaan met de morele verantwoordelijkheid van het informeren van hun leden. Ook geven ze aan dat het contact met hun leden en de daarbij horende communicatie goed zijn verlopen.

ii. Concrete verbeterpunten

Uit de besproken ervaringen van studieverenigingen met het communicatieproces rondom de verhuizing, kan een aantal verbeterpunten worden opgemaakt. Belangrijk is dat er aan studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers **openheid gegeven wordt over problemen die spelen**. Dit blijkt **intern binnen de UvA ook nodig te zijn**. Hiernaast is het belangrijk om studentenpartijen eerder te betrekken, ook wanneer er nog geen duidelijkheid is over de te varen koers. Hierbij is het belangrijk om te zorgen dat **alle partijen van zoveel mogelijk zaken op de hoogte zijn**. Dit zorgt voor een beter begrip van de situatie en zorgt er tegelijkertijd voor dat problemen vanuit meerdere invalshoeken bekeken kunnen worden. Om de kans te vergroten dat gemaakte afspraken ook nagekomen worden, is het verstandig **deze zwart-op-wit op papier te zetten en hierbij goed te letten op mogelijke restricties**. In relatie tot de zomerperiode en de daarbij horende wisseling van besturen van studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers, is het belangrijk om te zorgen voor **een goede overdracht** tussen het oude en het nieuwe bestuur, waarbij vooral gelet wordt op het niet verloren laten gaan van belangrijke informatie en kennis over gemaakte afspraken.

6. ERVARINGEN VAN BETROKKENEN VANUIT DE UvA

Na het bespreken van de ervaringen van studenten en studentenvertegenwoordigers is het van belang de aandacht te verleggen naar de ervaringen van enkele UvA-medewerkers en –bestuurders. Om dit te doen, zijn in een latere fase van het onderzoek gesprekken gevoerd met drie mensen, ieder op een andere manier betrokken bij en verantwoordelijk voor een gedeelte van het communicatieproces rondom de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland. Aan de hand van informatie verkregen uit de enquête onder FMG-studenten en de gesprekken met (oud-)voorzitters van studieverenigingen en andere student-vertegenwoordigende partijen, zijn er in gesprekken gerichte vragen gesteld aan Liesbeth Westerlaken, communicatieadviseur van de FMG, Tom Verhoek, verhuizingscoördinator FMG en voornaamste contactpersoon van de acht FMG-studieverenigingen, en Hans Amman, vicevoorzitter van het College van Bestuur van de UvA. Net als voorheen zal de paragraaf worden afgesloten met een terugkoppeling bestaande uit een deelconclusie en een aantal concrete verbeterpunten.

a. Bevindingen

De bevindingen uit de gesprekken met verantwoordelijken binnen de UvA zijn onder te verdelen in twee categorieën: organisatorische aspecten en het contact met studenten en studentenvertegenwoordigers. Omdat de organisatorische aspecten voor een belangrijk deel de context vormen van het contact van met studenten en studentenvertegenwoordigers, worden deze aspecten als eerste benoemd en besproken.

i. *Organisatorische aspecten*

In de gesprekken met betrokkenen vanuit de UvA werd duidelijk dat organisatorische aspecten rondom de verhuizing de beslissingen omtrent communicatie naar studenten sterk hebben beïnvloed. In de periode voorafgaand aan de verhuizing bleek er intern namelijk nog veel onduidelijkheid te zijn over de praktische invulling van verschillende zaken, zoals huisvesting van de afdeling Psychologie en de daarmee samenhangende discussie omtrent verdeling van het aantal beschikbare vierkante meters. **De onderhandelingen hierover hebben veel tijd in beslag genomen en hebben het moment waarop de UvA is begonnen met communiceren naar haar studenten uitgesteld.** Tom Verhoek geeft aan dat er in het huisvestingsplan

zoals deze in 2007 is gepresenteerd, te weinig oog was voor de dynamiek van de UvA als onderwijsorganisatie. Hij geeft aan dat de behoeften die er in 2007 waren, in 2014 achterhaald bleken te zijn door onder andere een stijging van het aantal studenten en een veranderd curriculum met door geldgebrek grotere werkgroepen. Hij geeft een duidelijk voorbeeld om deze problematiek nader toe te lichten:

Tom Verhoek: "De huisvesting van onze eigen psychologen, raakt precies de problematiek. Zij zouden eerst met de rest van de FMG in dit hele pand (Gebouw B/C/D) terechtkomen. Een paar jaar geleden hebben wij als faculteit al berekend dat dit niet zou passen. We zijn sterker gegroeid dan de UvA eerst dacht. (...) Pas in mei dit jaar, door enorme druk vanuit studenten, REC de Verhuizing, en faculteiten, heeft het CvB besloten om het hele huisvestingsplan deels terzijde te leggen. (...) Op bestuurlijk niveau heel erg gepraat over, wat kan er anders en wat moet er beter. Kunnen we het niet slimmer doen? Irritatie, spanning, ruzie, en uiteindelijk gebeurt er niks. Totdat wij als faculteit zeiden van – dit was een vrij unieke zaak – als wij niet weten wat er gaat gebeuren gaan we gewoon niet verhuizen en blijven we in oude gebouwen."

De bovenstaande citaat bevestigt wat er in de gesprekken met de (oud)-voorzitters van studieverenigingen ook al duidelijk werd, namelijk dat er sprake was van een discussie tussen het CvB en het Faculteitsbestuur van de FMG over het wel of niet verhuizen in de zomer van 2014. Ook in het gesprek met Hans Amman komt naar voren dat er problemen waren.

Hans Amman: "Vlak voor zo'n verhuizing komt er een reality check, van wat komt waar, hoeveel vierkante meters is er, etc. Dit leverde problemen op."

En later in het gesprek:

Hans Amman: "Uiteindelijk heeft het te maken met proberen zo concreet mogelijk te zijn. En dat is best ingewikkeld. Want zo complex als het REC of straks weer in de binnenstad: dan heb je zoveel detail. En dan vergeet je weer eens wat. Maar dat is wel de gouden regel (...): Je kunt er niet concreet genoeg over zijn."

Duidelijk is dat de definitieve keuze tot verhuizen mede door deze problemen lang op zich heeft laten wachten. Liesbeth Westerlaken legt uit dat de onderhandelingen tussen het CvB en het Faculteitsbestuur van de FMG een rol hebben gespeeld in het communicatieproces omtrent de verhuizing:

Liesbeth Westerlaken: *"Er was sprake van een patstelling. (...) Communicatie staat nooit op zich, maar is volgend en ondersteunend. Het bestuurlijk proces heeft bijgedragen aan die korte tijdspanne. Vanuit de onderwijsorganisatie wilden we pas communiceren als het besluit er ligt. (...) Uiteindelijk kwam er een mail naar alle studenten van: we gaan verhuizen. Een complicerende factor hierin was dat de psychologiestudenten nog niet gingen verhuizen."*

Ook Hans Amman bevestigt dat deze discussie de beslissing tot verhuizen en daarmee het communiceren naar studenten heeft vertraagd. Op de vraag of er sprake is geweest van interne strijd tussen hem of het CvB en de Faculteit, antwoordde hij namelijk het volgende:

Hans Amman: *"Niet tussen mij en de faculteit, want de faculteit was redelijk duidelijk in wat ze wilde. (...) Uiteindelijk hebben we een compromisoplossing bedacht, door dat G-gebouw te ontwikkelen (In het G-gebouw zal volgens de huidige plannen Psychologie gevestigd worden). Maar dat kost ook weer extra centjes, dus dat betekent ook weer extra geld. Maar goed, daar zijn we uitgekomen. En voor de rest speelt er natuurlijk binnen zo'n faculteit ook weer een verdelingsvraagstuk. (...) Dat heeft drie, vier, of misschien wel vijf maanden geduurd. Uiteindelijk kom je er gelukkig uit, zodanig dat iedereen binnen die vierkante meters kan opereren. En dan ga je wel verhuizen. Maar ik kan niet communiceren zolang de faculteit zegt: ik kan er niet in."*

Naast de onderhandelingen tussen het CvB en de FMG, waren er nog andere organisatorische aspecten die de besluitvorming en communicatie hebben bemoeilijkt. **Er moet bijvoorbeeld rekening gehouden worden met het feit dat er bij een dergelijk groot project veel partijen betrokken zijn, met ieder eigen belangen en een eigen mening.** Tom Verhoek legt uit dat dit heeft geleid tot een vertraagde besluitvorming omtrent communicatie:

Tom Verhoek: *"Als je communiceert, met teksten die je wilt delen over een bepaald onderwerp, dan moeten die naar allemaal verschillende partijen. Voordat je een tekst hebt waarin iedereen zich kan vinden, dan ben je twee weken verder. Soms kunnen partijen, zoals Facility Services (FS), ergens bijvoorbeeld nog geen uitspraak over doen."*

Ook Liesbeth Westerlaken benoemt dit probleem:

Liesbeth Westerlaken: *"Realiseer je dat het om complexe processen gaat. Er zijn veel partijen bij betrokken. Het feit dat er steeds meer re-*

gie komt in de campusorganisatie, draagt wel bij. Ontwikkeling van een gebied kan niet zonder een goede campusorganisatie."

Met deze laatste uitspraak over de campusorganisatie, doelt Liesbeth Westerlaken op het feit dat de opgezette campusorganisatie met daarin meerdere partijen die betrokken zijn bij de Roeterseilandcampus, steeds meer vorm begint te krijgen.

ii. Rol van studenten en studentenvertegenwoordigers

In de gesprekken met studentenvertegenwoordigers kwam al naar buiten dat er moeilijkheden zijn geweest met betrekking tot de zomerperiode en de daarmee samenhangende wisseling van studentbesturen en dat er uitdagingen liggen op het gebied van het bereiken van de zogenoemde inactieve studenten. Deze punten kwamen terug in de gesprekken met verantwoordelijken binnen de UvA.

Moelijkheden door wisseling van studentbesturen

In de gesprekken met Tom Verhoek en Liesbeth Westerlaken kwam naar voren dat er onder hen het gevoel bestaat dat er in de zomer te veel kennis verloren gaat, wanneer oude studentbesturen plaatsmaken voor nieuwe studentbesturen. Liesbeth Westerlaken benoemt dit gevoel en geeft daarbij gelijk een suggestie voor het meer gebruik maken van dossiervorming:

Liesbeth Westerlaken: "Je hebt altijd te maken met de wisseling van de vertegenwoordigers. Voor een deel zorgt dat ook frustratie, omdat je elke keer aan een nieuwe groep moet uitleggen wat er allemaal aan de hand is. De FSR en studieverenigingen: dat zijn twee belangrijke punten voor ons. Het zou goed zijn als er bij hen meer aan dossiervorming wordt gedaan. Op die manier kunnen gesignaleerde punten worden doorgegeven, van dit zijn de afspraken en de punten."

Ook in het gesprek met Tom Verhoek wordt duidelijk dat dit in zijn ogen een probleem is. Hij verwijst hierbij naar de behoefte aan continuïteit binnen studentenorganisaties:

Tom Verhoek: "Zorg elk jaar bij de overdracht in september, op basis van bijvoorbeeld een draaiboek, voor punten waar de nieuwe FSR of de nieuwe besturen van studieverenigingen op moeten letten. Ik noem een voorbeeld: vorig jaar had de FSR een huisvestingscommissie, dit jaar ineens niet meer. Er zou meer continuïteit moeten zijn bij de FSR en bij studieverenigingen, om te zorgen dat zij ook goed beargumen-

teerd en goed voorzien van informatie, de discussie met types als ik kunnen aangaan. Ik wil graag de discussie aangaan, maar wil ook een volwaardige gesprekspartner waaraan ik niet alles opnieuw moet uitleggen."

Het bereiken van de inactieve student

Net als bij de gesprekken met (oud-)voorzitters van studieverenigingen het geval was, kwam uit de gesprekken met de UvA-medewerkers kwam naar voren **dat het bereiken van de inactieve student vaak problematisch is**. Het bereiken van deze grote groep studenten die niet actief betrokken zijn bij bijvoorbeeld studieverenigingen, wordt door Tom Verhoek zelfs genoemd als het moeilijkste thema:

Tom Verhoek: "Dat vind ik het moeilijkste thema. Inactieve studenten zijn anders dan actieve bestuursleden. Daar hoor je minder klachten. Ze zien dingen vaak vanzelf wel."

Op de vraag hoe zij denkt dat de inactieve studenten het communicatieproces rondom de verhuizing hebben ervaren, geeft Liesbeth Westerlaken het volgende antwoord:

Liesbeth Westerlaken: "Lastig te zeggen, ik heb daar zelf weinig zicht op. (...) Want hoe bereik je de UvA-student? Het uitgangspunt was, dat studenten gewoon basisvoorziening willen."

Hierbij geeft Liesbeth Westerlaken aan dat medewerkers vaak beter geïnformeerd lijken dan studenten, wat ze toeschrijft aan het feit dat dit een makkelijkere groep is om te bereiken.

Zoals eerder is besproken, werd in de enquête onder FMG-studenten duidelijk dat er onder hen behoefte is aan meer informatievoorziening tijdens bijvoorbeeld colleges en werkgroepen. Tijdens de gesprekken met de drie UvA-medewerkers, kwam een probleem naar voren dat betrekking heeft op deze behoefte:

Tom Verhoek: "Ik heb wel eens geprobeerd om docenten te bewegen om iets te roepen over bijvoorbeeld duurzaamheid of afval. Maar docenten zijn daar niet voor te porren. Als je collegezalen of werkgroepen binnenkomt, zou er misschien een scherm kunnen houden met mededelingen. En op het einde van de dag gaat zo'n scherm dan op zwart. Maar dat is allemaal heel ingewikkeld, daar doen ze niet aan."

En dat geldt ook voor praatjes over de verhuizing.”

Tom Verhoek geeft in bovenstaand citaat het idee om tijdens colleges te communiceren naar studenten. Dit sluit goed aan bij de conclusie die eerder is getrokken, maar het maakt gelijk ook duidelijk dat er wat dit betreft een probleem bestaat, of **dat er in ieder geval nog niet de goede omstandigheden heersen om informatievoorziening tijdens colleges of werkgroepen mogelijk te maken**. Liesbeth Westerlaken noemt ook problemen op dit gebied, wanneer ze het heeft over de verspreiding van informatie door middel van posters en beeldschermen:

Liesbeth Westerlaken: “Er zijn wel manieren om het meer zichtbaar te maken, zoals posters. Maar ook de beeldschermen: die waren allang gepland, maar hangen er nog steeds niet. Weer dezelfde processen dus.”

Toen de vraag gesteld werd hoe de inactieve studenten dan wel te bereiken zijn, werd door de heer Verhoek gesteld dat het misschien wel helemaal niet wenselijk is om dit te blijven proberen:

Tom Verhoek: “Je stelt me wel een wezensvraag. Maar eerlijk gezegd: ik weet niet of je wel zo veel energie moet steken om ze te bereiken. Dat de actieve studenten op moeten komen voor de gewone studenten, en ons dan scherp moeten houden. Als ik naar mijn eigen buurjongens en buurmeisje kijk, inactieve studenten, die zijn laconieker en zien het wel.”

Dat er een grote groep studenten is die minder betrokken is bij de gang van zaken en daardoor ook minder behoefte heeft aan informatie, zou een logische aanname kunnen zijn. Wel blijkt, zoals eerder besproken, dat er onder FMG-studenten wel degelijk ontevredenheid heerste over de informatievoorziening. Een andere conclusie uit de enquête was dat studenten van de FMG over het algemeen tevredener zijn over de informatievoorziening vanuit de studieverenigingen dan over de informatievoorziening vanuit de UvA. Tom Verhoek geeft aan dat het voor studentenvertegenwoordigers inderdaad makkelijker is om studenten te bereiken dan voor mensen als hijzelf. Hij geeft hierbij echter ook aan dat het moeilijk is om de verantwoordelijkheid tot communiceren bij de studieverenigingen te leggen, omdat de studieverenigingen in principe onafhankelijk opereren. Ook heeft iedere studievereniging weer een andere identiteit en een andere rol.

Tom Verhoek: “Misschien meer in de modus, dat de FSR in een soort

overlegvorm met de studieverenigingen raken, om te zorgen dat de FSR de studieverenigingen kan gebruiken om naar de studenten te communiceren. Ook zijn er misschien moeilijkheden met de FSR, van dat zij zeggen dat zij de officiële gesprekspartner zijn en niet de studieverenigingen. Dat heb ik het afgelopen jaar wel een paar keer meegemaakt, dat er spanning is van wie waar eigenlijk over gaat. Het maakt mij niet zoveel uit, maar in mijn rol moet ik ook kijken naar de formele positie die de FSR inneemt.”

Overige punten

Aan de UvA-medewerkers werd de vraag gesteld wat zij studentenorganisaties mee zouden willen geven, met het oog op toekomstige fasen in de campusontwikkeling van de UvA. Terugkomende punten hierin waren het hebben van een **kritische houding** en **het tijdig beginnen met periodiek overleg**.

Tom Verhoek: “Ongelooflijk kritisch blijven. Zorgen dat je goed geïnformeerd bent als studievereniging. Zorg ervoor dat je periodiek overleg voert met mensen als ik. En een grote les ook, zorg ervoor dat er net zo’n overleg komt in de binnenstad, met HO, Faculteit, FSR, Facility Services, Studieverenigingen etc. Misschien in het begin niet zo frequent, maar naarmate de verhuizing dichterbij komt meer overleggen. Nu gebeurde dat pas toen REC de Verhuizing echt actief werd (...) Het zou geen kwaad kunnen om daar nu al mee te beginnen.”

De kritische houding van studentenorganisaties is ook volgens Liesbeth Westerlaken van belang:

Liesbeth Westerlaken: “Studenten zijn in dit geval ook de meest aangewezen personen om dit aan de orde te stellen. Achter de schermen is er ook enorm hard aan getrokken, om dingen helder te krijgen. Het is goed dat studentenorganisaties zich ook hard gemaakt hebben. Heeft zeker effect gehad dus: de boel is op scherp gezet.”

Ook Hans Amman geeft aan dat het betrekken van studenten belangrijk is:

Hans Amman: “En vervolgens, als je me dan als bestuurder een vraag stelt van, hoe ga je dat de volgende keer doen: kijken hoe we de volgende keer alle gebruikers, inclusief de studenten, wat eerder op de rails, dan wel in de wedstrijd kunnen trekken.”

iii. Reflectie op eigen rol

In de gesprekken met de drie UvA-medewerkers is ook aan hen gevraagd hoe tevreden ze uiteindelijk zijn met hun eigen rol en wat ze in de toekomst wellicht anders zouden doen. **Bij Tom Verhoek klinkt tevredenheid door over de gevoerde gesprekken, maar heerst ontevredenheid over de resultaten hiervan.** Dit is in lijn met de conclusies die zijn getrokken aan de hand van de gesprekken met (oud-)voorzitters van de studieverenigingen. In deze gesprekken werd namelijk duidelijk dat het persoonlijke contact goed was, maar dat de concreet behaalde resultaten tegenvielen.

Tom Verhoek: *"Ik ben tevreden met de overleggen die ik gevoerd heb, maar niet tevreden met de resultaten ervan."*

Ook wat betreft de gemaakte afspraken met studieverenigingen, waar later niet altijd aan tegemoet gekomen kon worden, zijn er overeenkomsten. Net als in de gesprekken met (oud-)voorzitters van de studieverenigingen komt namelijk naar voren dat hij soms vast zat aan restricties:

Tom Verhoek: *"Ik had me meer moeten realiseren dat als ik een belofte deed van wanneer iets af was, dat ik toen moest realiseren dat ik die belofte niet altijd met die hardheid heb kunnen doen. Omdat ik afhankelijk was van anderen. (...) Ik was te optimistisch."*

Op de vraag wat Tom Verhoek op dit punt precies anders zou doen, noemt hij **het maken van hardere afspraken over budgetten en doorlooptijden**, verwijzend naar een voorbeeld met betrekking tot de kantooruimtes van de studieverenigingen:

Tom Verhoek: *"Hardere afspraken over budgetten en doorlooptijden. Een klein voorbeeld: een aannemer zet een gebouw neer en draagt het daarna over aan de UvA. Elke spijker die wij er zelf in wilden slaan, om iets te veranderen, kon pas na het overdragen. Dit overdragen duurde vier maanden langer dan ik gedacht had, waardoor aanpassingen dus ook pas vier maanden later zijn gedaan. Nu is het pas in januari aanstaande (Januari 2014) klaar. Daar heeft de student alleen geen enkele boodschap aan."*

Ook Liesbeth Westerlaken geeft aan dat er in de toekomst wellicht verbeterpunten zijn. Ze noemt hierbij nadrukkelijk het meer zichtbaar maken wat er gaande is, hoewel ze hier gelijk aan toevoegt dat het niet altijd mogelijk is om dit te doen:

Liesbeth Westerlaken: *"Het kan altijd beter. Wat had ik vanuit mijn positie nog meer kunnen doen? Misschien toch nog meer of anders zichtbaar maken wat er gaande is. Maar vanwege de positie waarin je zit, kan dat niet altijd. Achter de schermen zijn er natuurlijk veel bestuurlijke processen. Je kunt wel informeren, maar daarmee zet je dan andere processen weer op het spel."*

Hans Amman geeft aan dat het beter was geweest als studenten eerder in het proces betrokken zouden worden:

Hans Amman: *"Wat je moet constateren, althans wat ik heb geconstateerd, is dat we klaarblijkelijk de studenten later in het traject hebben aangesloten. Dat kan beter."*

b. Terugkoppeling

i. *Deelconclusie*

In deze paragraaf is besproken hoe betrokken UvA-medewerkers en –bestuurders het communicatieproces omtrent de verhuizing naar het Roeterseiland hebben ervaren. Hierin was speciale aandacht voor de mate waarin organisatorische aspecten van het verhuizingsproces invloed hebben gehad op de keuzes die door de UvA zijn gemaakt, als het gaat om de informatievoorziening over en communicatie tijdens de verhuizing. Wat betreft dit laatste, kan het volgende gesteld worden.

Onderhandelingen tussen het CvB en het Faculteitsbestuur van de FMG over onder andere de verdeling van vierkante meters en de huisvesting van de afdeling Psychologie, hebben ertoe geleid dat een definitief besluit om in de zomer van 2014 te verhuizen, pas in mei van dat jaar is genomen. Dit betekende dat ook de communicatie naar studenten toe tot dit tijdstip op zich heeft laten wachten. De uiteindelijke manier en tijdstip van communicatie heeft negatieve gevolgen gehad op de mate waarin studenten het gevoel hebben goed geïnformeerd te zijn geweest over de verhuizing.

Ook andere organisatorische aspecten hebben de besluitvorming en het communicatieproces beïnvloed. Er moet namelijk rekening gehouden worden met het feit dat er bij een dergelijk groot project veel partijen betrokken zijn die ieder eigen belangen en een eigen mening hebben. De veelvoud aan betrokken partijen zorgt voor een verhoging van de complexiteit en daarmee voor een vertraging van de besluitvorming. Een positief punt hierin is het feit dat de opgezette campusorganisatie van het Roeterseiland, met daarin meerdere partijen, steeds meer vorm begint te krijgen.

Wat betreft de ervaringen van de betrokken UvA-medewerkers en –bestuurders als het gaat om communicatie met studenten, kan het volgende gesteld worden. Onder hen bestaat het gevoel dat er in de zomer te veel kennis verloren gaat, wanneer oude studentbesturen plaatsmaken voor nieuwe studentbesturen. Duidelijk wordt dat er onder hen behoefte is aan meer continuïteit binnen studentenorganisaties.

Het bereiken van inactieve studenten, oftewel studenten die niet sociaal betrokken zijn bij bijvoorbeeld hun studievereniging, wordt door de UvA-medewerkers als problematisch beschouwd. Dit wordt door Tom Verhoek beschouwd als het moeilijkste thema, terwijl Liesbeth Westerkaken stelt dat medewerkers vaak beter geïnformeerd lijken te zijn dan studenten. Onder de studenten bestaat de behoefte aan meer persoonlijke infor-

matievoorziening tijdens bijvoorbeeld colleges en werkgroepen, maar geconcludeerd kan worden dat deze informatievoorziening onder de huidige omstandigheden niet gemakkelijk is te realiseren.

Tot slot kan gesteld worden, dat de wenselijkheid om de zogenoemde inactieve studenten te bereiken een discussiepunt is. Uit de gesprekken met UvA-medewerkers kwam naar voren dat deze groep studenten in mindere mate geïnteresseerd is in informatie, terwijl uit de enquête blijkt dat FMG-studenten behoefte hadden aan meer informatie over de verhuizing. Wat dit betreft zou in de toekomst wellicht een duidelijke rol weggelegd kunnen zijn voor studentvertegenwoordigers, zoals de studieverenigingen of de FSR.

ii. Concrete verbeterpunten

Uit de gesprekken met Hans Amman, Liesbeth Westerlaken en Tom Verhoek kan een aantal concrete verbeterpunten worden opgemaakt. Voorbeelden hiervan zijn **meer dossiervorming onder studentenvertegenwoordigers, meer inzetten op continuïteit binnen studentorganisaties, verdere uitbouw van de campusorganisatie, het tussen studentorganisaties goed afstemmen van hun eigen rol in de informatievoorziening, het openen van de discussie over informatievoorziening tijdens colleges of werkgroepen, het tijdig beginnen aan periodiek overleg, het vanaf het begin betrekken van studentenorganisaties** en het vanuit de UvA zichtbaarder maken welke problemen er spelen.

7. DISCUSSIE EN CONCLUSIE

Aan de verhuizing is een jarenlange planning vooraf gegaan. Tot kort voor de feitelijke verhuizing in de zomer van 2014 is er onderhandeld tussen de betrokken partijen over zaken als de verdeling van vierkante meters en inrichting en toewijzing van faciliteiten. Met betrekking tot de verhuizing hebben de acht FMG-studieverenigingen zowel individueel als verenigd binnen de Faculteitsvereniging FMG in contact gestaan met hun contactpersonen binnen de UvA. De sterke behoefte aan duidelijkheid omtrent de verhuizingsplannen heeft bijgedragen aan het ontstaan van de actiegroep REC de Verhuizing, die door het uitoefenen van druk de besluitvorming rondom de verhuizing heeft versneld. Vanaf mei 2014, de maand waarin het definitieve besluit tot verhuizing is genomen, is de communicatie naar studenten in gang gezet. Dit gebeurde onder andere via officiële kanalen als de UvA-website, via de FSR en via de acht FMG-studieverenigingen.

Wanneer antwoord gegeven wordt op de vraag hoe studenten, studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers het communicatieproces omtrent de verhuizing naar het Roeterseiland hebben ervaren, kan het volgende gesteld worden. Onweerlegbaar is dat FMG-studenten ontevreden zijn over het communicatieproces rondom de verhuizing van hun studie naar het Roeterseiland. Studenten hebben het gevoel slecht door de UvA geïnformeerd te zijn. Over de manier waarop ze door hun studievereniging zijn geïnformeerd, zijn ze gematigd positief. Specifieke problematische zaken waren in de ogen van FMG-studenten het late tijdstip waarop de informatievoorziening op gang kwam en de onvolledigheid van de informatie die naar buiten werd gebracht. Ook de informatievoorziening vanuit de studieverenigingen was niet altijd volledig, maar de studenten schrijven dit toe aan het feit dat de studieverenigingen zelf vaak ook niet goed geïnformeerd waren door de UvA.

Studieverenigingen en andere studentenvertegenwoordigers zijn van mening dat de UvA in het communicatieproces een te passieve rol had. Er werd volgens hen te weinig actief informatie verspreid, terwijl de kwaliteit van deze informatie vanwege onvolledigheid en onduidelijkheid vaak te wensen over liet. Ook heerst er onvrede over gedane toezeggingen die in latere stadia van de samenwerking werden teruggetrokken, hoewel dit volgens de studieverenigingen niet altijd betekende dat er sprake was van onwelwillendheid: verantwoordelijken binnen de UvA zaten soms immers vast aan restricties die ze van tevoren niet hadden kunnen voorzien.

De studentenvertegenwoordigers geven meerdere oorzaken voor bovenge-

noemde problemen, namelijk de interne strijd tussen het Faculteitsbestuur en het CvB over het wel of niet laten doorgaan van de plannen, het feit dat het voor bijvoorbeeld studieverenigingen lastig gevonden wordt om juiste informatie te communiceren naar hun leden en het feit dat een grote groep zogenoemde inactieve studenten moeilijk bereikbaar is. Hiernaast wordt door studieverenigingen aangegeven dat het enige tijd kost voor nieuwe studentenbesturen om situaties te leren begrijpen, terwijl op dit punt tegelijkertijd het gevoel heerst dat deze bestuurswissel, bewust of onbewust, door de UvA wordt gebruikt om eerder gemaakte afspraken te kunnen veranderen. Een ander probleem dat door studentenvertegenwoordigers wordt ervaren, is dat de UvA te weinig openheid zou tonen als het gaat om problemen of veranderingen in de planning. Een positief punt dat in de gesprekken met de voorzitters van studieverenigingen van het collegejaar 2013-2014 naar voren komt, is het breed gedragen idee dat de samenwerking tussen hen en verantwoorde lijken binnen de UvA door het collegejaar heen beter is gaan verlopen. Dit werd door hen toegeschreven aan het feit dat hun contactpersonen binnen de UvA meer openheid zijn gaan tonen over de problemen.

Wat betreft de ervaringen van de betrokken UvA-medewerkers en –bestuurders kan het volgende gesteld worden. Onder hen bestaat het gevoel dat er in de zomer, wanneer oude studentbesturen plaatsmaken voor nieuwe studentbesturen, te veel kennis verloren gaat. Volgens hen is er behoefte aan meer continuïteit binnen studentenorganisaties. Ook door de UvA-medewerkers wordt het bereiken van inactieve studenten als problematisch beschouwd. Wel kan gesteld worden dat de wenselijkheid om deze groep studenten te bereiken een discussiepunt is. Uit de gesprekken met UvA-medewerkers kwam immers naar voren dat deze groep studenten in mindere mate geïnteresseerd is in informatie.

Organisatorische aspecten en de complexiteit van het verhuisingsproces zijn van grote invloed geweest op de keuzes die de UvA op het gebied van communicatie heeft gemaakt. Dit komt doordat onderhandelingen tussen het CvB en het Faculteitsbestuur de besluitvorming en daarmee het communicatieproces ernstig hebben vertraagd. In de gesprekken met studentvertegenwoordigers werd al duidelijk dat dit zo was, terwijl er tegelijkertijd onder studentvertegenwoordigers een sterke roep klonk om openheid over dit soort zaken. Ook moet er rekening gehouden worden met het feit dat er bij een dergelijk groot project veel partijen betrokken zijn die ieder eigen belangen en een eigen mening hebben. Dit zorgt voor een verhoging van de complexiteit en daarmee voor een vertraging van de besluitvorming. Een positief punt is het feit dat de opgezette campusorganisatie van het Roeterseiland, met

daarin meerdere partijen, steeds meer vorm begint te krijgen.

Op basis van bovenstaande informatie kan er een aantal conclusies worden getrokken. **Want hoe hebben de verschillende partijen die betrokken waren bij de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland het communicatieproces rondom de verhuizing ervaren en welke verbeterpunten zien zij?** Studenten hebben het communicatieproces vanuit de UvA ervaren als onvolledig en te laat. Ze zijn niet tevreden over de manier waarop ze door de UvA zijn geïnformeerd. De studenten geven als belangrijke verbeterpunten voor de UvA het informeren tijdens colleges en werkgroepen, het eerder betrekken van studentenorganisaties, het online versturen van concretere informatie, het zorgen voor meer periodieke updates en het organiseren van informatie-avonden. Ook de studentenvertegenwoordigers zijn op een aantal punten ontevreden. Voor de UvA zien zij vooral verbeterpunten op het gebied van het geven van meer openheid over problemen die spelen, het eerder betrekken van studentenpartijen en het erop toezien dat de verschillende partijen in de toekomst beter van elkaar op de hoogte zijn. Wat betreft hun eigen functioneren geven ze als belangrijke leerpunten het zwart-op-wit op papier zetten van gemaakte afspraken en het zorgen voor een goede overdracht tijdens de bestuurswissel in de zomer.

De UvA-medewerkers waarmee is gesproken geven ook aan niet over alle punten tevreden te zijn. Er kwam een aantal verbeterpunten naar voren: meer dossiervorming onder studentenvertegenwoordigers, meer inzetten op continuïteit binnen studentorganisaties, verdere uitbouw van de campusorganisatie, het tussen studentorganisaties goed afstemmen van hun eigen rol in de informatievoorziening, het openen van de discussie over informatievoorziening tijdens colleges of werkgroepen, het tijdig beginnen aan periodiek overleg, het vanaf het begin betrekken van studentenorganisaties en het vanuit de UvA zichtbaarder maken wat voor problemen er spelen.

De verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland heeft de nodige stof doen opwaaien. De ervaringen van de betrokken partijen laten een overlap zien van problematische punten, waarvan er drie een duidelijke rode draad vormen: **het bereiken van de zogenoemde inactieve student, moeilijkheden tijdens wisselingen van studentenbesturen** en de **organisatorische problemen** rondom de verhuizing. Wat betreft dit laatste klinkt er onder studenten en studentenvertegenwoordigers vooral een roep om meer openheid over de problemen.

De genoemde verbeterpunten en leermomenten van de verhuizing van de FMG naar het Roeterseiland - overigens in een tabel samengevoegd in Bijlage 2 - kunnen meegenomen worden naar de toekomst, waarin met een constructieve en kritische blik gewerkt kan worden aan toekomstige fasen van de huisvestingsontwikkeling van de Universiteit van Amsterdam.

8. BESTUURSAANBEVELING

De term 'verhuizing' staat vaak hoog op de lijstjes van meest stressvolle gebeurtenissen in een mens zijn leven. Het is dan ook niet moeilijk te geloven dat de verhuizing van de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen, waarbij ruim 8000 studenten en 1300 medewerkers een nieuw onderkomen kregen op de Roeterseilandcampus, voor de UvA een flink hoofdpijn-dossier is geweest. Om de stress rondom een verhuizing weg te nemen, moet deze soepel verlopen, terwijl het hoofddoel van een verhuizing niet uit het oog moet worden verloren: het huisvesten van personen, van mensen. In dit specifieke geval waren dat voornamelijk studenten en medewerkers van de FMG.

Uit het onderzoek blijkt dat studenten te laat en niet goed genoeg zijn betrokken bij het verhuizingsproces, met acties en protesten tot gevolg. Het is jammer dat de UvA haar studenten niet eerder betrokken heeft. Zo hadden de behoeften van studenten eerder in kaart kunnen worden gebracht en waren de faciliteiten die studenten nodig hadden op tijd aanwezig geweest op de gloednieuwe campus. Sommige van deze faciliteiten zijn nog steeds niet gerealiseerd.

Studenten en studentenvertegenwoordigers zijn ontevreden over het communicatieproces omtrent de verhuizing. Een combinatie van meerdere factoren ligt hieraan ten grondslag. Oorzaken kunnen gezocht worden in de genoemde organisatorische problemen, de verbeterpunten van studentenvertegenwoordigers en aan het feit dat het de UvA niet altijd lukt om studenten te bereiken. De ASVA studentenunie ziet duidelijke communicatieproblemen vanuit de UvA naar studenten toe. Op dit punt kunnen grote stappen gemaakt worden.

Studentenvertegenwoordigers als studieverenigingen en studentenraden representeren een belangrijk deel van de studentenpopulatie. De positie van deze organen binnen de universiteit is van groot belang. Enerzijds staan zij dicht bij studenten, anderzijds zijn zij goed benaderbaar voor de UvA. De UvA zou studieverenigingen en studentenvertegenwoordigers meer openheid en inzicht moeten bieden in de problemen die spelen in projecten als een verhuizing. Als de UvA het belang van studentenvertegenwoordigers als gesprekspartners meer in gaat zien, zullen communicatieproblemen tussen de UvA en studenten makkelijker te overbruggen zijn.

De ASVA studentenunie neemt de uitkomsten van dit onderzoek serieus en zal zich blijven inzetten voor de belangen van de Amsterdamse student. Op de korte termijn zal op de Hogeschool van Amsterdam de Amstelcampus worden geopend. Ook op de UvA zullen er de komende jaren ontwikkelingen plaatsvinden op het gebied van huisvesting en campusontwikkeling. Studenten moeten vroeger in deze processen worden betrokken. Ook moeten zij ruim van tevoren worden ingelicht over wat de verhuizing concreet voor hen zal betekenen. De verhuizing van de FMG naar Roeterseiland heeft alle betrokkenen dit doen realiseren. Met vele verhuizingen op komst zal de ASVA studentenunie, met de uitkomsten van dit onderzoek als leidraad, de communicatie naar studenten nauwlettend in de gaten houden.

Namens het ASVA bestuur 14|15

Jelmer Peter

Algemeen bestuurslid 14|15

ZIE OOK

- campus.uva.nl/roeterseiland/publicaties/recente-publicaties-roeterseiland.html
- verhuizingfmg.uva.nl
- asva.nl/onderzoeksbureau

BIJLAGEN

Bijlage 1 – De enquête

Deel A

1. Studeerde je tijdens het afgelopen studiejaar (2013-2014) aan de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen?
 - a. Ja, toen studeerde ik aan de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen.
 - b. Nee, toen studeerde ik (nog) nietaan de Faculteit der Maatschappij- en Gedragswetenschappen.
2. Welke opleiding volg je?

Deel B (Stellingen op 5-punts Likertschaal)

Stellingen voor studenten die in het collegejaar 2013-2014 aan de FMG studeerden

1. Ik voelde mij goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het nieuwe gebouw op het Roeterseiland.
2. Via mijn studievereniging ben ik goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland.
3. De UvA heeft mij op actieve wijze geïnformeerd over de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland (Bijvoorbeeld tijdens colleges of via brieven, e-mails etc.).
4. Ik was goed op de hoogte van hoe mijn studieomgeving er na de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland uit ging zien. (Denk aan praktische zaken als voorzieningen, de studentenbalie, studieruimtes etc.).
5. Ik voelde mij goed door de UvA geïnformeerd wanneer er veranderingen waren in de plannen omtrent de verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland.

Stellingen voor Psychologiestudenten

1. Ik voel mij goed geïnformeerd over de aankomende verhuizing van mijn studie Psychologie naar het nieuwe gebouw op het Roeterseiland.

2. Via mijn studievereniging word ik goed geïnformeerd over de aankomende verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland.
3. De UvA informeert mij op actieve wijze over de aankomende verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland (Bijvoorbeeld tijdens colleges of via brieven, e-mails etc.).
4. Ik ben goed op de hoogte van hoe mijn studieomgeving er na de aankomende verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland uit gaat zien. (Denk aan praktische zaken als voorzieningen, de studentenbalie, studieruimtes etc.).
5. Ik voel mij goed door de UvA geïnformeerd wanneer er veranderingen zijn in de plannen omtrent de aankomende verhuizing van mijn studie naar het Roeterseiland.

Stellingen voor studenten die in het collegejaar 2013-2014 niet aan de FMG studeerden

1. Ik voelde mij goed geïnformeerd over de verhuizing van mijn toekomstige studie naar het nieuwe gebouw op het Roeterseiland.
2. Toen ik mij aanmeldde voor het huidige studiejaar was voor mij duidelijk dat mijn studie nog vóór aanvang van het studiejaar ging verhuizen naar de nieuwe locatie op het Roeterseiland.
3. De UvA heeft mij op actieve wijze geïnformeerd over de verhuizing van mijn toekomstige studie naar het Roeterseiland (Bijvoorbeeld via brieven, e-mails etc.).
4. Toen ik mij aanmeldde voor het huidige studiejaar was ik goed op de hoogte van hoe mijn studieomgeving er uit ging zien. (Denk aan praktische zaken als voorzieningen, de studentenbalie, studieruimtes etc.).
5. Ik voelde mij goed door de UvA geïnformeerd wanneer er veranderingen waren in de plannen omtrent de verhuizing van mijn toekomstige studie naar het Roeterseiland.

Deel C (Ja/Nee vraag)

1. Ben je op de hoogte van het bestaan van de website verhuizing-fmg.uva.nl, een website met informatie over de verhuizing van de FMG naar Roeterseiland?
 - a. Ja, deze website heb ik bezocht.
Indien optie A (Stellingen op 5-punts Likertschaal):
 - i. Ik vond de informatie op deze website volledig.
 - ii. Ik vond de informatie op deze website up-to-date.
 - iii. Ik vond de informatie op deze website nuttig.
 - b. Ja, maar deze website heb ik niet bezocht.
 - c. Nee, ik was hier niet van op de hoogte.

Deel D (Open vragen)

1. Wanneer hoorde je voor het eerst dat jouw studie ging verhuizen naar de nieuwe locatie op het Roeterseiland?
2. Wat vind je van de volledigheid en kwaliteit van de informatievoorziening van de UvA omtrent de verhuizing van jouw studie?
3. Op welke manier had de communicatie rondom de verhuizing van jouw studie naar het Roeterseiland beter gekund en welke dingen in de communicatie vond je juist positief?
4. Wat vind je in het algemeen van de Roeterseilandcampus? (Denk aan studiefaciliteiten, voorzieningen, sfeer etc.)

Bijlage 2 – Verbeter- en leerpunten

	Omschrijving	Paragraaf
Verbeterpunten voor de UvA	Informatie geven tijdens colleges en werkgroepen	4
	Studentenorganisaties eerder betrekken bij plannen	4, 5, 6
	Online versturen van informatie	4
	Het ophangen van posters	4
	Het organiseren van informatieavonden	4
	Het geven van meer periodieke updates	4
	Meer openheid geven over problemen die spelen	5, 6
	Zorgen dat betrokken partijen beter van elkaar op de hoogte zijn	5
	Verder uitbouwen van de campusorganisatie	6
	Aanmoedigen van informatievoorziening tijdens colleges of werkgroepen	6
Verbeterpunten voor studentenorganisaties	Tijdig beginnen aan periodiek overleg met studentenorganisaties	6
	Gemaakte afspraken met verantwoordelijken binnen de UvA zwart-op-wit op papier zetten	5
	Zorgen voor een goede kennisoverdracht tussen studentbesturen	5
	Meer werken aan dossiervorming onder studentbesturen	6
	Meer inzetten op continuïteit binnen studentenorganisaties	6
	Goed tussen studentenverenigingen en studentenraden afstemmen wie welke rol heeft	6
	Tijdig beginnen aan periodiek overleg met verantwoordelijken binnen de UvA	6

PUBLICATIES VAN HET ASVA ONDERZOEKSBUREAU

Laatst gepubliceerde onderzoeken

Alles is mooi!	
Een onderzoek naar ecstasygebruik onder studenten	2015
Bekend maar onbemind: de moeizame betrokkenheid van studenten bij hun studentenraad	2015
Medezeggenschap op de HvA: een onderzoek naar de domeinraden	2014
Student(en)Tijd: Over planning, drukte en tijd van studenten.	2013
Lang of sociaal: Hoe studenten hun kansen inschatten onder de financiële maatregelen.	2012
Als ik later groot ben: Het arbeidsmarktperspectief van de studenten van vier opleidingen.	2012
Studentenhuisvesting in Amsterdam	2012
10 jaar BaMa: succes of mislukking?	2012
Tweede studie: de investering waard?	2012

Over de HvA

Medezeggenschap op de HvA: een onderzoek naar de domeinraden	2014
Studentenhulpverlening aan de HvA	2009
Wie is de HvA student?	2007

Over studenteninspraak

Bekend maar onbemind: de moeizame betrokkenheid van studenten bij hun studentenraad	2015
De student stemt: Gemeenteraadsverkiezingenonderzoek 2010	2010
Reflecteren op ASVA. Ledenonderzoek & bekendheidsonderzoek HvA	2009

Verkiezingenonderzoek 2006. Politieke voorkeuren van de UvA-student	2007
Faciliteitenonderzoek studieverenigingen	2006
Opkomst of afgang? Niet-stemmers over de Studentenraadverkiezingen mei 2005	2005
ASVA studentenunie in perspectief. Een beeld van de toekomst	2004
Macht en inspraak. Een onderzoek naar de stand van zaken binnen de Amsterdamse medezeggenschap	2002
Tussen Wal en Schip. Een onderzoek naar het functioneren van Opleidingscommissies en studentleden	2000
<i>Over onderwijsvoorzieningen</i>	
Responsmeter	2008
Studentassistentschap-plaatsen aan de UvA	2008
Over het kastje en de muur. Een inventarisatie van problemen bij inschrijvingen	2006
In den Vreemde. Een onderzoek naar de faciliteiten voor uitwisselingsstudenten aan de UvA	2004
Faciliteiten voor studenten. Een onderzoek naar computers, kopieerapparaten, studie- en collegezalen aan de UvA	2004
'Onderwijs.nl'? Een onderzoek naar ICT in het onderwijs aan de UvA	2001
Evaluaties Geëvalueerd. Het grote evaluatie onderzoek	2000
Studenten over studieadviseurs, studieadviseurs over studenten	1999

Over de organisatie van onderwijs

Honoursprogramma's: excellentie aan de UvA	2009
Studieloopbaanbegeleiding: Ambities en Praktijk	2009
Schakelprogramma's. Brug of Kloof tussen bachelor en master	2008
Panelonderzoek toponderwijs	2006
Cum Laude langs de meetlat	2005
Tussen droom en daad. Bachelor-Master op de UvA: flexibiliteit en internationale vergelijkbaarheid	2003
Fiducie in de fusie? Een onderzoek naar de fusie tussen HvA en UvA	2002
Twee fases, één gedachte? Het grote Bachelor-Master Handboek	2000
De Academische Uitdaging	2000

Over studiekosten en wonen

Studieschuld	2011
Rapport studentenhuysvestiging Amsterdam	2007
Studiekostenonderzoek	2007
Rapport Studentenhuisvesting in Amsterdam	2001
Kostenposten. Moet de UvA-student teveel geld uitgeven aan zijn studie?	1999
IBG en GBA. Een gevaarlijk koppel	1998

Overig

Alles is mooi! Een onderzoek naar ecstasygebruik onder studenten	2015
13 jaar onderzoeksbureau	2011
De Toekomst van Foliavana	2011
International & Dutch: In Touch?	2011
De Actieve Student	2010
Student op de Sofa. Onderzoek naar de Studentepsycholoog	2010
Student & Homo: acceptatie in het Amsterdamse studentenleven	2009

COLOFON

<i>Onderzoek</i>	Luuk van Gemert en Iris van der Doelen
<i>Eindredactie</i>	Maartje Geels
<i>Vormgeving</i>	Barend Wilschut
<i>Uitgave</i>	ASVA studentenunie, Amsterdam 2015
<i>Contact</i>	Nieuwe Achtergracht 170 1018 WV Amsterdam www.asva.nl info@asva.nl (020) 622 57 71

